உ
கணபதிதுணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்
பொம்மையபாளையம்
சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து
நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

சோணசைலமாலை

முதலிய பிரபந்தங்கள்.

இவை,
ஷை ஆதீனத்துச் சிதம்பரம்
இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு
தாயாறு
ஞானசுந்தரஐயராலும்
பாளையம்
சோமசுந்தர செட்டியாராலும்

சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பார்த்திபஹ ஆவணிமீ.

உ

க. சோணசைலமாலை.

உ. நால்வர் நான்மணிமாலை.

ங. திருச்செந்திலந்தாதியுரை.

ச. பழமலையந்தாதி.

ரு. பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

சா. பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

எ. பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.

அ. நன்னெறி.

விலை அணா ரு.

உ

கணபதிதுணை.

சோணசைலமாலை.

காப்பு.

சதுரனெழிற் சோண சயிலற் றுதிப்பன்
மதுரமொழி யன்பர் மனமாங்—குதிரைதிறை
கொண்டவனென் றேத்துங் குணகழற்கால் யானைதிறை
கொண்டவனை யென்னுளத்தே கொண்டு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அண்ணன்மா புகழ்மூ வரும்புனை யரும்பா வன்றியென் கவியுநின் றனக்காம், பண்ணுலா மிருவ ரிசைகொணின் செவியிற் பாணிமா றொலியுமேற் றிலையோ, விண்ணுலா முடியின் மேருவின் வடபால் வெயிலொரு புடையுற வொருபாற், றண்ணிலா வெறிப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௧)

துவக்கற வறிந்து பிறக்குமா ரூருந் துயர்ந்திடா தடைந்து காண மன்று, முவப்புட னிலைத்து மரிக்குமோர் பதியு மொக்குமோ நினைக்குநின் னகரைப், பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற் படர்பவர் திகைப்பற நோக்கித், தவக்கல நடத்த வுயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௨)

நீங்கருந் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்ற னிலையுளே னவை துரந் திடுமுன், வாங்கிநின் றனிவீட் டுறைகுவான் விரும்பி வந்தன னின்குறிப் பறியே, னுங்குறை மதியே தாங்கியென் னுலக மறைகுறை யறநிறை மதியுந், தாங்கிய முடியோ டோங்கிய சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩)

கனிமலை துவர்வாய்க் கோதையர்க் குருகுங் கன்மனக் கொடியனுக் கென்னீ, துனிமலை பிறவி தவிர்த்தனை யெனநிற் சளிபவ ரிலையெனக் கிரங்காய், பனிமலை கதிர்வந் துறநிலை யாடி பயின்றபீ டிகையென வுதயத், தனிமலை யிருப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪)

சுடரிலை நெடுவேற் கருங்கணார்க் குருகித் துயர்ந்துநின் றலமரு மனநின், னடநவில் சரண பங்கய நினைந்து நைந்து நைந் துருகுநா ளுளதோ, மடலவிழ் மனைமாட் டெகினென வருகு மதியுறக் கார்த்திகை விளக்குத், தடமுடி யிலங்க வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௫)

அருங்கவி வாத வூரனே முதலோ ரன்பிலே மென்றது வேண்டி, யிரங்குதல் பொய்ம்மை யன்பிலே னெனயா னியம்பலே மெய்யெனக் கருளாய், கருங்கட முமிழு மீர்ங்கவுட் பனைக்கைக் கரியுரிக் கஞ்சுகங் கடுப்பத், தரங்கமுண் டெழுகார் முகில்பயில் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௬)

புரத்துறு மவுணக் குழாமும்வண் டிசைகூர் பூங்கணை மதனுமுன் பெறுநின், சிரித்தவெண் ணகையு நுதல்விழி நோக்குஞ் சிறியனே னிருண்மலம் பெறுமோ, கருத்தினுங் கருதவரியநுண் ணியனென் கடனற வுலகெலாங் காண்பான், றரித்ததி தூல வடிவுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.()

ஆர்த்தெழு திரைகள் சுருண்டெறி கடனஞ் சமுதுசெய் பெரும்புகழ்த் தனிமை, தீர்த்திட வுளங்கொண் டவலனேன் றனைநின் றிருவடிக் கன்பனுக் கிலையே, கார்த்திகை விளக்கு மணிமுடி சுமந்து கண்டவ ரகத்திரு ளனைத்துஞ், சாய்த்து

நின் றெழுந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அ)

தொடையுடைத் திரடோ ணமன்புறத் துடலந் தொலைக் குமு னகத்துட ஞெலைத்துத், தடையறத் திகழ்பே ரறிவுரு வாகத் தமியனேற் கருளுநா ளுளதோ,புடையினிற் கரிக்கோ டிளம்பிறை புரையப் பொங்குசோ தியங்கொடி விரித்த, சடையெனப் படர்ந்து கிடந்தொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூ)

கண்புன றுளிப்ப வழற்படு மெழுதிற் கரைந்துகு நெஞ்சி னின் றனையே, பெண்பயி லுருவ மொடுநினைந் தெனது பெண்மய லகற்றுநா ளுளதோ, வண்புனல் வேந்த ஞர்கலிக் குடத்து மணிமுகிற் கலயத்தின் முகந்து, தண்புன லாட்ட வாடுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (க0)

வேலையந் துகில்சூழ் மலர்தலை யுலகின் மெய்யினைப் பொய்யெனு மவர்க்கே, யேலவந் தருள்வ தன்றிமெய் யினைமெய் யெனுமெனக் கருள்புரிந் திடாயோ,காலநன் குணர்ந்து சினகரம் புகுந்து காணரி தெனுதல கனைத்துஞ், சாலநின் றுழியே கண்டிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கக)

மயலினு லழுந்தும் பிறவியா மளற்றை வளர்தரு நின்பெருங் கருணை, வெயிலு லுலர்த்தி யெனதுளக் கமலம் விரிக்குமொண் பரிதிநீ யலையோ, பயிலுமா லயமோர் சைலமோர் சைலம் புகைப்புல முருக்குகார் முகமோர், சைலமா துலனு மெனக்கொளுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கஉ)

புலம்புரி துயரங் கழன்றுநின் கழற்கால் புந்தியஞ் சினகரத் திருத்தி, நலம்புரி புனிதர் பேரவை தமியே னணுகுவா

னருளுநா ளுளதோ, வலம்புரி மனிதர் கடலென வொலித்து வளைவுற நடுவண்மந் தரம்போற், றலம்புரி தவத்தி னின்றொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கங)

நீரினி லெழுமொக் குளினழி யுடம்பு நிலையென நிலக்குமா னந்த, வாரிதி படிய வறிந்திடா தழலு மடமையே னுய்யுநா ளுளதோ, வேரியல் பதமுன் றேடுமக் கேழ லின்றுநாடியகிளைத் திடல்போற், சாரலி னேன மருப்புழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கச)

கருத்திடை நினது கருணைமா மேனி கண்டெழுத் தைந்துநா வியம்பச், சிரத்தினி லமைத்த கரத்தொடு நினையான் றினம்வலம் புரியுமா றருளாய், வரத்திரு முடியின் மதிதிரு முடியின் வனைந்துகந் தரத்தினி லிருள்கந், தரத்தினி லிருத்தி விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கடு)

பாரொலா மிகழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப் பயனென வுணர்ந்துநா டொறுமா, ரூரா ரவையி னிகழ்ந்தசொற் றுதியி னுவக்குநின் பதந்தொழ வருளா, யேருலா மண்டச் சுவர்மதின் மிசைப்பா லிலங்குறு மண்டகோ ளகையாச், சாருமா லயத்தி லிலிங்கமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கசு)

இந்தியக் கரண முடலம்வே ரூக்கி யிருண்மலப் படலமுங் கீறிக், கந்தமு மலரு மெனநினை யென்னிற் காண்பறக் காணுநா ளுளதோ, வந்தொரு களிறு முழுவையுங் கொன்ற மலிபகை தவிர்ப்பவெண் ணிறந்த, தந்தியும் புலியும் வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கஎ)

முழங்குவண் டினங்கள் விருந்துணு மலங்கன் மொய்குழன் மகளிர்தம் மயலாற், புழுங்குமென் றனைநின் றிருவடி நி

ழலிற் புகவிடுத் தளிக்குநா ளுளதோ, வழங்குவெண் டிரையா றவிர்சடை கரப்ப மணிமுடி நின்றிழிந் திடல்போற், றழங்குவெள் ளருவி யிழிந்தொளிர் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. (க௯)

குன்றுதோ றாடுங் குமரனே யெனவுங் கொடுஞ்சிலை மதனவே ளெனவும், புன்றொழின் மனிதர்ப் புகழ்ந்துபாழ்க் கிறைக்கும் புலமைதீர்த் தெனக்கருள் புரியா, யொன்றொரு தினந்தோட் குட்குழைந் தனமென் றுருதுநா டொறுமக மேரு, தன்றலை தாழ்ப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. (கக)

வெண்டிரு நீறு புனையுமா தவர்க்கு விருந்துசெய் தறும்பெரு மிடியுங், கொண்டநல் விரதத் திளைக்குமியாக் கையுமிக் கொடியனேற் கருளுநா ளுளதோ, வண்டுமுழ் குவளை மலர்த்தடஞ் சுனையின் மற்றைவா னவர்க்குரித் தன்றிச், சண்டியுண் மகிழ்ந்து கொளமலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

வந்துமா மறலி யெனதுயி ருண்பான் மயிலையுஞ் சிரலினிற் கின்றான், முந்திநீ யெனையா னந்தவா ரிதியின் மூழ்குறவிடுத்தருள் புரியாய், நந்துளான் மலையே யென்றுசா திப்பநனைமலர் வேங்கையு மசோகுஞ், சந்துமேன் முளைப்பச் செய்துகொள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உக)

பூமழை யமரார் பொழியமா தவர்கட் புனன்மறு கிடைப்பொடி யடக்கத், தூமொழி மனைநீ தூதுபோம் பயனில் சொற்பதர் புடைத்திளைக் கின்றேன், யாமுணர் மிகுபே ருருவமாய் வரினு மிருவரு முணர்த்திடி னன்றித், தாமுணர் கிலவொன் றெழுந்துயர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே(உஉ)

கழைமொழிக் கொடியோர்க் கேவல்செய் துடலங் கமரு கு மமிழ்தின்மங் குருமல், விழைவறத் துறந்துன் றிருவடிக் கமலம் விழைகுநர்க் கேவல்செய் திலனே, மழைமதக் களி நல் யானைமத் தகம்பாய் வள்ளுகி ரோடுசெல் லரிமா, தழை சிறைச் சிம்புள் கொண்டெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உ௩)

கார்தரு சுருண்மென் குழற்சிறு நுதற்பூங் கணைபுரை மதரரிக் கருங்கட், டார்தரு குவவுக் கொங்கைநுண் மருங்குற் றையலார் மையலென் றொழிவேன், சீர்தரு மணியி னணிந்தன வெனக்கட் செவியுமொண் கேழலின் மருப்புஞ், சார்தரு முலக விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

நந்துகைத் தலத்து நாரணற் கயற்கு நவமணிக் கரகநீ திருந்து, மைந்துறக் குறித்து மாட்டியுங் காண்பான் மதித்திடா துனையெதிர்ந் திலரோ, யைந்துகைத் தனிக்கோட் டொருபெருங் களிறு மறுமுகம் படைத்தகே சரியுந், தந்தெமைப் புரக்குங் கருணைகூர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உரு)

வினையரும் புகலிக் கிறைமணப் பந்தர் விருந்தினுக் குதவிலேன் முந்திற், றுனையிரந் திடுவான் வந்தனன் பதநீ யுதவியென் றுயரொழித் தருளா, யினியபைந் தமிழின் பொதியமால் வரைபோ லிசைக்குரு காதிம மலையின், றனையையின் றீஞ்சொற் குருகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே()

பெண்ணருங் கலமே யமுதமே யெனப்பெண் பேதையர்ப் புகழ்ந்தவந் திரிவேன், பண்ணுறுந் தொடர்பிற் பித்தவென் றினுநீ பயன்றர லறிந்துநிற் புகழேன், கண்ணுறுங் கவின்கூ

ரவயவங் கரந்துங் கதிர்கணூ றுயிரங் கோடித், தண்ணிறங் கரவா துயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே()

உயங்குநூ லிடைப்பூங் கோதைய ரல்கு லொளிமணிப் பாம்புதீண் டுதலான், மயங்குவேன் றனக்குன் பதமருந் துதவி மயக்கமென் றொழித்தருள் புரிவாய், முயங்குமா புகழ்ப்பூம் புகலியந் தணர்க்கு முத்துவெண் பந்தரீந் தகல்வான், றயங்குமீன் முத்துப் பந்தர்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே, (உஅ)

மெய்த்தவ ரடிக்குற் றேவலின் றிறத்தும் விளங்குமா கமவுணர்ச் சியினும், புத்தலர் கொடுநிற் பரவுபூ சையினும் பொழுதுபோக் கெனக்கருள் புரிவாய்; முத்தமு மரவ மணிகளு மெறிந்து முதிர்தினைப் புனத்தெயின் மடவார், தத்தைகள் கடியுஞ் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உகூ)

பாயும்வெண் டிரைப்பே ராழிசூ ழுலகிற் பழமொழி யொழியமெய் யடியா, ராயுமென் மலரோர் மலையள வணிய வமர்ந்தநின் கோலம்யான் மறவேன், றூயவெண் மதியிற் களங்கமென் றுரைப்பச் சூழ்பசுங் கொடிபயி லுருவச், சாயைசென் றுறநின் றிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

நடமிடு பசும்பொற் புரவிமேற் கொண்டு நளினமென் மலர்க்கரத் தெறிபூம், படையொடு துரந்து வந்துமென் விடயப் பகைப்புலி தனையெறிந் திலையே, யடிநடு நிழல்சென் றெழுகட லடையு் வகல்பெரும் புறத்துவா ரிதியிற், றடமுடி நிழல்சென் றுறவளர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩க)

யாவுமா முமையுண் ணுமுலை முலைப்பா லீந்துபா டச்செயா யெனினு, மேவுமா துயர்செய் சூலைநோ யெனினும் விடுத்

துநிற் பாடுமா றருளா, யோவுமா னலது தொல்லுருக் கொ ளின்வே றொன்றெடுத் திடுமென நினைந்து, தாவுமா னினமெ ண் ணிகந்தசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௨)

விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்றுபே ரின்ப வெள்ளத்து ளழு ந்துநின் னடியார், திருப்பத மிறைஞ்சி யவர்க்குவே ளாண் மை செய்பெருஞ் செல்வமே யருளாய், பொருப்புக டொறு ம்வீழ் பொங்குவெள் ளருவி போன்றறி விலர்க்கிடை யறு மற், றரிப்பருங் கருணை பொழிதருஞ் சோண சைலனே கை லைநா யகனே. (௩௩)

பொங்குறு கவினுங் கற்பும்வாய்ந் திலங்கு புண்ணிய மடந் தையும் பொருளு, மிங்குநன் குதவி யங்குவான் கதியி னிரு த்துநிற் புலவனொன் புகழார், துங்கவெங் குறவர் புனத்திடு பாண்கா றுணித்துநட் டாரமீ மிசைமா, தங்கவெண் மருப் புப் பரப்புறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௪)

போழ்ந்திடு வடுக்கண் மகளிரை யணைத்துப் புகழ்நந்தி பிர ம்படிக் கொதுங்கிச், சூழ்ந்திடு மமரர் நெருங்குசந் நிதியிற் றொண்டனேன் வரவருள் புரியாய்; வாழ்ந்திடு மகக்கண் டுரு குதாய் முலைப்பால் வழிந்தொழு குதலென வடியார், தாழ்ந் தெழவருவி யொழுகுறுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே.

நேர்ந்திடு மொருசெங் கோல்கொடு கொடுங்கோ னிமிர்ந் திட விலங்கைசென் றடைந்தோன், கூர்ந்தவன் பொடுநின் றிறைஞ்சபு வழுத்துங் குறைகழ வி[illegible]க்கவுஞ் சுவல்யான், சே ர்ந்திடு மலைமான் பெருமுலை யுவமை சிறுமலை களுக்குத வா மற், சார்ந்திட விரும்பி வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௬)

தெருமரும் பிறவி தமையகன் றிடாத தேவரைத் தேவரொ ன் றெண்ணி, யருமருந் தனைய நினையடை யாத வறிவிலார் பவப்பிணி யறுமோ, கரிமருங் கணைந்த தெனமுழை வாயிற் கார்வர விரைந்தெழுந் துகள்கே, சரிமறைந் திருந்து நாணு றுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௭)

ஆண்டுகம் பலசென் றிடவிருந் திடினு மன்றியோ ரிமைப் பினி லுடல, மாண்டுகு மெனினு நன்றுநின் கமல மலரடிக் க ன்பரா யிருப்பிற், பூண்டயங் கயில்வேற் குதலையந் தீஞ்சொ ற் புதல்வன்மே லிவர்செய லெனமார்த், தாண்டவன் வந் திவ ர விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௮)

விளைவிடை யிவரு நினைப்பிற வாமை வேண்டுநர் வேண் டுக மதுரம், பெருகுறு தமிழ்ச்சொன் மலர்நின்க் கணியும் பிறவியே வேண்டுவன் றமியே,னிருசுடர் களுமேல் கீழ்வரை பொருந்த விடையுறன் மணிக்குடக் காவைத், தரையிடை யிருத்தி நிற்றனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

ஒண்மணிப் பசும்பொற் பூணிள முலையார்க் குளத்திட மெலாமளித் தடியார், கண்மணிக் கமையா விருந்துசெய் தருணி கணமிருப் பதற்கிடம் புரியேன், வெண்மணிக் கழை முன் கரியநெற் றிதழி வேங்கைபொன் சொரியமா சுணங்க, டண்மணிப் பைக ளவிழ்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௦)

அருங்கலம் புனையு மகளிரோ ரிருவ ரணிமணம் புணர்த் திவா ரணமுந், துரங்கமும் புலவர்க் குதவுநின் றனையே துதி த்திடா துழன்றனன் வறிதே, மருங்குநின் றழகா லத்திதா

ங் குவபோன் மரைமலர்ப் பெருஞ்சுனை யொடுபூந், தரங்கநி ன் றிலங்க விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

ஏனுறு மமரர் கடைகட லளித்த விருளொடு மணிமிடற் றடியே, ஞணவ விருளுங் கலந்திடிற் கருமை யழகுமிக் கில ங்குறுங் கண்டாய், மாணெழில் வராக முழும்புழை யனந்த ன் மணியொளிப் பிழம்பெழல் சிறுதீத், தாணுவின் முருக னெழுதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௨)

மின்னவிர் சடிலக் கற்றையு மருள்கூர் விழிகளுந் திருமுக த் தழகுங், கன்னவி றிரடோ ளுன்குமீ ரடியுங் கண்டுகண் க ளிக்குநா ளுளதோ, வின்னிசை யொலிசேட் டுருகுதல் கடுப்ப விழிதர வருவிகிம் புருடர், தன்னிக ரிசைகூர் சாரலஞ் சோ ண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௩)

அள்ளிவெண் டிருநீ றுடன்முழு தணியு மடியவர்ப் பெறி னெழுந் திளங்கன், றுள்ளிநின் றருகு மன்னையின் மனநெக் குருகுபு சென்றிறைஞ் சிலனே, யெள்ளிவெம் புலியெண் கரி திரு மேனி யேறுத றகாதென வெருண்டு, தள்ளிவந் தருவி யிழிதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௪)

இழையெனத் தளர்சிற் றிடையுணு முலையா ளொனக்குவ ண் புகலிவேந் தயின்ற, கழுமணிப் பசும்பொற் குலவுபாற் கி ண்ணங் கழுவுநீர் வார்ப்பதற் குரையாய், முழையிடைக் க திர்மா மணிவிளக் கேற்றி முசுக்கலை பிணுவொடு மசோகத், தழையிடைத் தழுவி யுறங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலை நா யகனே. (௪௫)

வினைவழி யுடலிற் கமைந்துறு முணவே வேண்டினர் வினை கொடு புணரா, நனைமலர் புனைநின் திருவடி யடைவா ருடோ

றும் வேண்டில ருலகர், கனையிருள் கரந்த விடமறிந் துணப் போங் காட்சியிற் புனக்கிளித் தொகுதி, தனையெறி மணிக ண் முழைபுகுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சசு)

மாங்குயின் மிழற்று நாவலூர்ப் புலவன் மறுப்பவு முடிமி சை யிருத்தும், பூங்கழ லடியேன் றலைமிசை யிருத்தப் புக லினு மென்கொனீ யிரங்கா, யோங்குறு மண்ட கோளகை யளவு முயர்ந்துமோர் மழவிடை முதுகிற், ருங்குபு நடக்க விருந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சஎ)

ஈரமு மருளு மொழுக்கமுஞ் சால்பு மின்சொலு மிந்தியப் பகைவெல், வீரமு மருளி யெனதுவெம் பிறவி விலக்கியாட் கொள்ளுநா ளுளதோ, வாரமு மகிலுந் தடிந்துசெம் மணிக ளரிந்தெறிந் தெறும்வலிக் குறவர், சாரலி னிறுங்கு விதைக் குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சஅ)

தொகைமிகு மமரர் முனிவரர் பரவித் தொழுதகை யொடு விளா கமழ்பூம், புகைமிகு மணிமண் டபத்திடை நெருங்கப் புழுகுநீ யணிதல்கண் டுவந்தேன், குகைமிகு வாயிற் சோதி மா மரஞ்சேர் குளிர்மதி விழுங்கவாய் வைத்த, தகைமிகு மூரற் றிரளைநேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சகூ)

சினம்படு முளங்கொன் றவரவை யெனையுஞ் சேர்ப்பது தகுமுனக் கிசைவண், டினம்படு மலரி னகவித ழொடுபுல் லிதழுமொன் றுதலுல குடைத்தே, மனம்படு மடிமை யுளன் சிலை யெறிக்கு மனங்குழைந் துமையவள் களபத், தனம்பட வடிவங் குழைந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

வாம்பரி கரிதேர் சிவிகைபொற் குவியன் மணிப்பணி பெ ரும்புவி யாட்சி, யாம்பரி சலவென் றன்பத மருவி னன்றி

யென் கவிகளென் கவிகள், காம்பரி முரண்மும் மதகரி வளை த்த கைவிட மோதலாற் கதிர்த்தேர்த், தாம்பரி துணுக்கென் றீர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருக)

துன்னுறு துயரப் பிறவிவெங் கொடுநோய் தொலைப்பினுந் தொலைத்திடா துறினு, நின்னடி மலரை யன்றியான் மறந்து நினைப்பனோ விறக்கும்வ னவனை, மன்னளி பருக வுடையி ருன் மதுவும் வாரண மதமும்வெள் ளருவி, தன்னொடு மிக லியொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருஉ)

நீரினு லழலால் வருங்கொடும் பிணியா னிருதரா லலகை யால் விலங்காற், சோரரால் வருந்து மவரலர் நினது தூயநா மம்புகன் றிடுவார், சீருலா மணியா லரிபர வுதலாற் றிசையு ற நீள்கையா லெதின்மை, சார்தலா லுமையாள் விழிநிகர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருங)

முகவிளக் கென்ன மணிக்குழை மிளிர முலைமுகட் டணி பெற மலராள், பகல்விளக் கென்ன வொளிகெட வரும்பொ ற் பாவையர்க் கிரங்கிடா தருளா, யகவிளக் கென்ன வகநிரி நெய்தீ யாக்குவோ ரின்றியே யெழுந்த, சகவிளக் கென்ன விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருச)

நீலியோ டுனைநா டொறுமருச் சித்து நின்றொழில் புரிந் திட வுடற்குக், கூலியோ தனமென் றளிப்பவர்க் கன்றிக் கூ ற்றினைக் கடக்குமா றெளிதோ, மாலியோ சனையின் வணங்கு றுங் கைலை மலைநிவே தித்திடக் குவித்த, சாலியோ தனமெ ன் றிடத்திகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருரு)

தோற்றிடும் பிறவி யெனுங்கடல் வீழ்ந்து துயர்ப்பிணி யெ னுமலை யலைப்பக், கூற்றெனு முதலை விழுங்குமுன் னினது

குழைகழற் கழைபுக விடுப்பா, யேற்றிடும் விளக்கின் வேறுப ட்டகத்தி னிருளெலாந் தன்பெய ரொருகாற்,சாற்றினு மொ ழிக்கும் விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.()

கந்தர மிருந்து மடகுகீ ரயின்றுங் கரநிலத் தமைத்திரு பதமு, மந்தர நிமிர்த்து நின்னிலை யறியா ரரும்பவ மொழி யுமோ வுரையா, யிந்திரன் வனத்து மல்லிகை மலரி னிண் டைசாத் தியதென நிறைந்த, சந்திரன் முடிமேல் வந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருஎ)

கூம்புறு கரமு மலர்ந்திடு முகமுங் கொண்டுநின் றனைவல ம் புரிவோர், மேம்படு சரண மலர்ப்பொடி மேனி மேற்படி ற் பவம்பொடி படுமே, பூம்பொழிற் புகலிக் கிறைவனு னில ஞ்சேர் புண்ணியத் தலங்களி னடைந்து, தாம்புனை பதிகந் தொறும்புகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருஅ)

கானமே மருவும் விலங்கினுங் கடையேன் கற்பவை கற்றி லேன் விடய, ஞானமே யுடையே னறிஞரைக் காணி னுணி லே னுய்யுநா ளுளதோ, வானமே யளவு நெடுங்கிரி மலய வாதமோ துறுபவர் கட்குத், தானமே யுதவ வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருகூ)

விழைவொடு மறஞ்செய் துய்கவென் றுரைக்கும் விதியினை க் கவளமுண் கெனவுங், கழைசுளி நெடுநல் யானையின் முனி ந்து கடக்குமென் பவமொழிந் திடுமோ, மழைமுகில் வந்து தவழ்ந்துவிண் படரு மலிதரு புகையென வெழுந்து, தழலு ரு வுண்மை விளக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யக னே. (கூ0)

வாத்திய முழங்கச் சிவிகையுங் கரியு மாறியூர்ந் துலவிவா ழ்ந் தவரு,மேத்திய மொழியோ டிரக்கையா னின்குற் றேவ லே வாழ்வென வறிந்தேன், பாத்திய மணிகள் கொண்டிழை த் திலங்கும் பாரவா சிகைமணி மேகஞ், சாத்திய தெனவில் வளைந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுக)

குலத்தினிற் பிறந்து மலைகினூல் கற்றுங் குணத்தினிற் சிற ந்துநல் விரத, பலத்தினிற் கவர்ந்து நின்னடி யவர்க்குப் பரி விலார் கதியிலா தவரோ, கலத்தினிற் பொலிந்த விமயமீன் றெ டுத்த கன்னிநுண் ணிடைமிசைக் களபா, சலத்தினிற் குறுதி கொடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுஉ)

மூடக விருளோ டென்னையின் றுண்ணு முலையர சாலகற் று வலென், சூடரு மொழியா லடைந்தனன் றமியேன் சூள்வ மூ வாதுநீ யருள்வாய், வீடுறுங் கவரி கீழ்விழ வுறல்கார் மிசை யனம் பன்றிதா மாறித், தாடலை தருவ வடைதனோர் சோ ண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுங)

ஐயநுண் மருங்குன் மாதர்மேல் வைத்த வாதர வுன்பதா ம் புயத்து, மெய்யுறு நறுமென் கலவையின் விருப்பு வெண் டிரு நீற்றினும் வருமோ, கொய்யுறு திணைவீழ்ந் திடுபசுங் கி ள்ளைக் குழுக்கடோ ரணமென வெழுந்து, தையலர் கடியப் பறந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுச)

கனவினூ டமைத்த விழுதென வுருகக் கற்றதன் றுள்ளமெ ன் கரங்கள், புனலுமாய் மலருங் கொடுநினைப் பூசை புரிந்தி ல வென்செய்கோ வுரையாய், சினவுநோய் மருந்து வேறு கொண் டிருக்குஞ் சிலம்புக ணுணவுட் கொள்வோர், சனன

நோய் மருந்தா யெழுந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சரு)

ஊழுறு மணிப்பொற் கோயில்போய் வாவ லுறக்கொடுத் தாங்குநிற் புணர்த்தாப், பாழுறு மனம்பே ரவாக்குடி யிருப்பப் பண்ணுமென் கண்ணுநண் ணுவையோ, வீழுறு மெயினர் கிழங்ககழ் குழியும் வேழம்வீழ் குழிகளு நிரம்பத், தாழுறு மருவி பொன்சொரி சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

பைம்மறிப் படுத்தி யுள்ளறி யாமற் பணிநறுந் துகில்புனை மடவார், மெய்ம்மிசைக் கருந்தோல் கண்டுவந் தழலும் விளையினே னுய்யுநா ளுளதோ, செம்மலர்ப் பதம்பா தலங்கடந் திடவான் றிருமுடி கடப்பினு மூவர், தம்மியற் செப்பி னடங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சஎ)

செக்குறு திலத்தின் வருந்துபு பிறக்குஞ் செல்லலு நாடியின் பிணிப்பு, நெக்குற வறிவு கலங்குசாக் காடு நினைதொறு முளம்பதைக் கின்றேன், மொய்க்குறு முகில்கண் டரிகரி யென்னு முழக்கமு மரகர வென்னுந், தக்கவர் முழக்கு மெதிரொழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சஅ)

மரணமும் பிறவித் துயருநீங் குறநூல் வாய்ச்சிலம் பிக்கருள் புரிந்த, கருணியென் றுனைவந் தடைந்தன னினிநின் கருத்தினை யின்னதென் றறியேன், முரணிபம் பரூஉக்கை தலைமிசை யெடுப்ப முழைக்கரும் பாம்பென மணித்தேர்த், தரணியுள் வெருவி யகன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சகூ)

அங்கையின் வைத்த கூர்ங்கனன் மழுவா லருவினைக்காட
றவெறிந்து, மங்கலில் பத்தி வித்திட வடியேன் மனத்தினை
த் திருத்துநா ளுளதோ, பொங்குறு செக்கர் கருவிசும் புற
வேள் புரத்தெரி கதுவிட நோக்கித், தங்குத லொப்ப நின்றி
டுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௭0)

சுருக்குமைம் புலனும் விரிக்குமூ தறிவுந் துன்னுநல் வினமு
நீத் தகன்றே, யிருக்கும்வெங் கயவ ரினமுமென் றருளி யெ
ன்னைநின் னடிமைசெய் தருள்வாய், முருக்குமங் கதமா ம
ணியுமிழ்ந் தகன்ற முழைத்தழற் றெனவுளம் வெருவித், தருக்
குமொண் புலிசென் றுறமருள் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. (௭௧)

அந்தரி குமரி யஞ்சலி கௌரி யம்பிகை மனோன்மனி மத
ங்கி, சுந்தரி யுமையுண் ணாமுலை யெனநின் றுணைவிழைய வாழ்
த்துமா றருளாய், வந்தரி சுருதி மருங்கினிற் பாட வயங்கு
தும் புருவுநா ரதனுந், தந்திரி யிசையாழ் பாடுறுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே. (௭௨)

நீக்குறு மயனு நிலைத்தபே ரறிவு நின்றிரு வடிமலர்க் கன்பு,
காக்குறு மனமு முடையமெய்த் தொண்டர் கணத்தினு ளெ
னைவிடுத் தருளாய், தேக்குறு மிருலிற் கன்னல்காட் டுவபோ
ற் றென்றல்வந் தசைதொறு மெல்லத், தாக்குறு காந்த டுடு
ப்பலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௭௩)

பவமிலே மினியா மென்றிறு மாந்து பயமற விருந்திடப்
பத்தி, நவமிலே மடியே மென்செய்வா னிருந்து நாளினை வ
றிதொழிக் கின்றே, மவமிலே மிமையா விழியினுற் காண்கை

யால்வலங் கொளவடி நிலந்தோய், தவமிலே னென்வான் சு
ரர்தொழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எச)

கண்களிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே கைகளிற் றொழுபு
வே செவிகள், பண்களிற் புகழும் புகழ்ச்சிகேட் பனவே ப
தங்கே வலம்புரி வனவே, யெண்குபுற் றிடப்ப வெழுமணி
கரவா விருந்துசென் றிருள்கவர் வனபோற், றண்கதிர்க் கற்
றை கான்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எரு)

கிணந்திகழ் வடிவேற் காளையே யென்று நேரிழை யவர்வி
ழைந் திடுவோர், குணந்திரி தளிரின் மடியவுங் கண்டு கொடி
யனேன் வாழ்வுவந் திருந்தேன், மணந்திமிர் மகளிர் சிலம்
பொடு மைந்தர் வார்கழ றுவக்கிட வலம்போய்த், தணந்திடு
மமுதத் தறிந்துநாண் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.()

மாந்தளிர் கவற்று மணிச்சிலம் படிகள் வடுவகிர் பொருவு
ம்வா ணெடுங்கண், காந்தளி னிமைக்கு மங்கையென் றவலக்
கன்னியர்ப் புகழ்விளை யறுமோ, பூந்திரை சுருட்டுங் கடல்
கடை குநரொண் பொறியர வின்றிமா தவர்க்குச், சாந்துய
ரகற்று மருந்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

சிந்தனை கலங்கி யிணைவிழி யிருண்டு செவிகளுஞ் செவிடு
பட் டைம்மே, லுந்திட வுயிர்போம் பொழுதுநின் வடிவ மு
ளங்கொளும் பரிசெனக் கருளாய், மந்தர சைலந் தருவிடங்
களத்து வைத்திடத் தினிலிம் சைலந், தந்திடு மமுதை வைத்
திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எஅ)

நயங்கொளு மலரா னின்றிரு வடியை நாடொறு முயிரு
ணுங் கூற்றம், பயங்கொள வகலா தருச்சனை புரிந்து பரகதி

யடையுநா ளுளதோ, வயங்கொளும் விடயப் பெரும்பகை கடந்து வானநா டாண்டிட மதிப்போர், சயங்கொள வடைதற் கரணமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எகூ)

பிரம்பொரு கரங்கொண் டடிப்பநந் தீசர் பெருங்கல்வீழ் பாசியி னிமையோர், சிரம்பொர வொதுங்கி நெருங்குநின னவையிற் றீயனே னணையுநா ளுளதோ, வரம்பொர வகன்ற விலங்கிலை நெடுவே லமர்த்தகட் கிரிமக ளிணைக்குஞ், சரம்பொர விருந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அ0)

காமனை முனிந்த முனிவரர் புகுமெய்க் கதியிடைப் புகவிடுத் திடினும், பாமர னிவனென் றிருளினுய்ப் பினுநின் பதமல ரன்றிவே றுளதோ, வாமனை பொருந்து முலகுள குவட்டு மலைகள்போ லாதுணு முலையா, டாமனை பொருந்து மானுள்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அக)

தொடுக்குமா கமங்க ளெலாஞ்சொலைந் தெழுத்துந் துணிந்தநெஞ் சிருக்கையாற் பகையைப், படைக்கைதா னிருந்து மஞ்சுறு மவர்போற் பகட்டுமோ மறலியை வெருவேன், மடக்குவார் கலாப மயிறுயி லெழுந்து மருவலர் வேங்கைமீ தகவத், தடக்கைவா ரணங்கள் பிளிறிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அஉ)

நிந்தியா துடல முழுதுநீ றணிய நேசியா தமலவைந் தெழுத்துஞ், சிந்தியா துழலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென் செய்யுமோ வறிந்திலேன் றமியேன், வந்தியா வரவ மன்றிடைக் கண்ட மலர்சிலம் படிகையமண் ணுணிபோய்ச், சந்தியா தயர வொளித்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அங)

மங்கையர் பாரக் கொங்கையங் குவட்டு மதர்விழிக் கட
லினு மளகக், கங்குலி னூடுஞ் சென்றவென் மனத்தைக் கதி
யிடை நடத்துமா றெளிதோ, செங்கதிர் காலை மாலையுந் தங்
கச் சிலம்புள வெனக்கடும் பகலிற், றங்குற நீடி நின்றிடுஞ்
சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௮௪)

கண்டிகைக் கலனே கலனென விழைந்து காயமே லணிந்
துவெண் ணீற்றுப், புண்டரக் குறிசேர் நுதலொடு நினையா
ன் பூசனை புரியுமா றருளாய், முண்டகச் செழும்பூ வெனவி
ளக் கெரியு முடிமிசை முத்துமேற் கட்டித், தண்டிரைக் கங்
கை யாறுசேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௮௫)

நாவினைந் தெழுத்து மந்திர மலாத நவிற்றுவோர் தமையு
நீ யிருப்பப், பாவினங் கொடுபுன் மனிதரைப் புகழும் பாமர
ர் தமையுமென் றொழிவேன், கோவினம் புரப்பக் குன்றமன்
றெடுத்த குன்றமம் பாடகக் குன்றந், தாவினஞ் சிலையென்
றெடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௮௬)

திங்களுங் கதிரு மிலங்கிய மானுந் திகழ்பெரும் பூதமோ
ரைந்துங், கங்குலும் பகலுங் கடந்தநின் வடிவங் கண்டுகண்
களிக்குநா ளுளதோ, பொங்குகுங் குலியக் கலயவா ரழலிற்
புகையெனச் சரோருக வல்லி, தங்குவண் டெழுபூம் பொய்
கைசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௮௭)

பொறியெனப் புலன்க ளெனக்கர ணங்கள் பூதங்க ளென
விலா தடங்க, வறிவெனத் தமியேற் கொருமொழி யுதவி ய
ருவினைக் குறும்பற வெறியாய், செறிமுலைக் கரியுஞ் சிற்றி
டை யரியுஞ் சேரமா துமைதினங் கட்டுந், தறியெனக் கவி
ன்பெற் றிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.( )

பொன்னிடத் தடைந்த மணியென வடைந்து புண்ணியர்க் கருளுநின் பதங்க, ளென்னிடத் திரும்பி னடைந்தசெம் மணிபோ லெய்திய தம்மவோ வியப்பே, மன்னிடக் கடலு ளடங்கும்வெற் பன்றி மலைதரு மருட்பெருங் கடலைத், தன்னிடத் தடக்கு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அகூ)

நீங்கிய நேயத் தவர்க்கறி வரிய நெடியவ னெஞ்சகன் றிடாத,தேங்கிய சோதி மன்றுளா டுவவென் சிந்தையு ணடப்பநின் பதங்க, ளோங்கிய மூங்கிற் றலைமிசை மலர்வீழ்ந் தூழமளி புரியிருன் மருவித், தாங்கிய வால வட்டநேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூ0)

எழுபசும் புல்லும் புனலுமெவ் விடத்து மிருந்திட நினைத்தவவ் விடத்தே, விழைவொடு வந்து தோன்றுநீ யிருப்ப வீணின்மா னுடர்பிறந் தழல்வார், மொழிதரு கருணை மலையெனும் பெயரன் மொழியொரீஇ வேற்றுமைத் தொகையைத், தழுவுற நின்று வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூக)

வேணவா வகன்று நின்றிரு வடியின் மெய்ம்மையன் படைந்துபொய்ப் பிறவி, நாணுவா ரினங்கண் டுறும்படி தூய ஞானநாட் டம்பெற வருளாய்,சேணுலா மதியந் தவழ்பெருங் குடுமிச் சிலம்புகள் சிறுதரும் பாகத்,தாணுவா யெழுந்து வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூஉ)

நின்னையே நோக்கி விடாதகட் புலனு நின்னையே நினைக்கு நெஞ் சகமு, நின்னையே துதிக்கு நாவுமென் றருளி நின்றிரு வடியின்வைத் தருள்வாய், தன்னையே றினர்க்குச் சகமெ

லாங் காட்டுந் தரணியோ டிகலிமே வினர்க்குத், தன்னையே காட்டு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

மின்வணங் கவருஞ் செஞ்சடா டவியும் விளங்கொளி மார்பும்வா னுலக, மன்வணங் குறுநின் பதாம்புய மலரு மனங்குடி யிருக்குநா ளுளதோ, பொன்வணம் புரியுங் காகமொன்றினைப்பொற் பொருப்பென வடைபொரு ளனைத்துந், தன்வணம் புரியும் பொருப்பெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கச)

குருமணி மகுடம் புனைந்துல காளுங் கொற்றவ ராதலினென்கட், கருமணி யெனுநின் றொண்டர்குற் றேவல் கருதியாட் பட்டிட லினிதே, பெருமணி விசும்பி னுச்சியி னெழுந்த பிள்ளையங் கதிரென வரவந், தருமணி யொளிவெண் மதியுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கரு)

சிம்புளாய் மடங்க லெறுழ்வலி கவர்ந்த திறலுமுப் புரஞ்சுடு விறலு, மம்புயா தனத்தன் முடிகளைந் திட்ட வடலுமேத்தினர்க்கிட ருளதோ, வும்பர்மா மதியி லங்கையி லிருந்த வுழைகுதித் திருப்பவா ரழல்வான், றம்பமா யெழுந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கசு)

அஞ்சலென் றவலக் கொடியனேன் றனைநின் னடியரிற் கூட்டுக வுலகி, னஞ்சமுண் டிருண்ட கண்டமென் றுனது நற்கள மிகழ்பவ ருளரோ, வஞ்சமைங் கரன்கொண் டிளவலோ டிகலி வலங்கொள்வா தின்னும்வந் துறினுந், தஞ்சமென் றிடாது நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.()

அணிந்திடு கலனுஞ் சாந்துமொண் டுகிலு மரிவையர் போகமும் பெறுவான், றணிந்திடு மனமென் றனைப்பொரு ளா

கத் துணியுமோ வறிந்திலேன் றமியேன், பணிந்திடு மயன் மால் பெருமைக ளனைத்தும் பறவைகொண் டெழுதலாய் முடிந்து, தணிந்திட நிமிர்ந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கஅ)

பூவுறு தடமு மதியுறு விசும்பும் பூணுறு முறுப்புநின் றலகாள், கோவுறு நகரு மென்னவென் மனநின் குறைகழன் மருவுநா ளுளதோ, வோவுறு மனைசெய் பவர்கொள மரந்தாங் கோங்கல்க ளுனவுன் னினர்க்குத், தாவுறு முயர்வீ டளித்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கக)

சீரணி புகழுங் கல்வியுஞ் சிறந்த செல்வமு மில்லில்வாழ்பவர்க்குப், பேரணி கலமென் புதல்வருங் கதியும் பெறத்துதிப் பவர்க்கருள் பவனீ, நேரணி கதியை மறந்தவர் கண்டு நினைந்துற மிக்கபே ரருளாற், றரணி முழுதுந் தோன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௧00)

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஏறுருஞ் சோண சயிலனுக் கெஞ்ஞான்றும்
பூறூர மாலை புனைந்தணிந்தான்—மாணுப்
பவப்புணரி நீந்தியிடப் பாரதிநூல் செய்த
சிவப்பிரகா சையன்றுன் றேர்ந்து.

சோணசைலமாலை

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

சைவசமயாசாரியர்களாகிய

நால்வர் நான்மணிமாலை.

காப்பு.

எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

வெண்பா.

பூவான் மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற்
பாவான் மொழிஞானப் பாலுண்டு—நாவான்
மறித்தெஞ் செவியமுதாய் வார்த்தபிரான் றண்டை
வெறித்தண் கமலமே வீடு. (௧)

கலித்துறை.

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்தபொது
வாட்டிற்கு வல்ல னொருவர்க்கு ஞான வமுதுதவி
நாட்டிற் கிலாத குளிர்நோய் நினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொப் பீரொப் படியினுமே. (௨)

விருத்தம்.

படியிலா நின்பாட்டி லாரூர னிவிருப்பன் பரம னென்ப,
தடியனே னறிந்தனன்வான் றொழுமீச னினைந்தடுத்தாட்
கொண்டு மன்றித், தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா லினை
க்காகத் தூது சென்று, மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு
முழன்றமையால் விளங்கு மாறே. (௩)

அகவல்.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ

வாதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணன்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க
டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி (ச)
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரோ.

வெண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு
முலைசுரந்த வன்னையோ முன்னின்—னிலைவிளம்பக்
கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
விங்குயர்ந்தா ளார்சொல் லெனக்கு. (ரு)

கலித்துறை.

எனக்கன்பு நின்பொருட் டெய்தாத தென்கொல்வெள்ளேறுடையான், றனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தவித் தாரணியி, னினக்கன்பு செய்கின்ற வப்பூதி யைச்சிவ நேசமுறு, மினர்க்கன்பு செய்நம்பி யாரூர னேத்து மியல்பறிந்தே. (சு)

விருத்தம்.

அறிந்து செல்வ முடையானு மளகைப் பதியாற் றோழமைகொண், டுறழ்ந்த கல்வி யுடையானு மொருவன் வேண்டுமெனவிருந்து; துறந்த முனிவர் தொழும்பரவை துணைவா

நினைத்தோ ழமைகொண்டான், சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த்
திகழு நுதற்கட் பெருமானே. (எ)

அகவல்.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசக லல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே. (அ)

வெண்பா.

இடுகாட்டுண் மாத ரெலும்பிற் புரண்மால்
சுடுகாட்டு ளாடுவாற் சுட்டி—னெடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தா வென்புநின்பாற் றந்தாக்கிக் கொண்டிலனென்
சும்பந்தா மென்னுமுலைக் கொம்பு. (௯)

கலித்துறை.

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமுங் கொள்ளு
பிள்ளைக் கதுதகு நாவர சாய பெருந்தகையோய் [மொரு
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் காசொன்றுநீ
வள்ளைக் குழையுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே.

விருத்தம்.

வாங்குசிலை புனையுமுட லெனுங்குளத்தின் மூல
மலமெனுமோர் வெங்கரவின் பகுவாயி னின்றுந்
தீங்கிலுயி ரெனும்பனவக் குலமகனை யாதி
திரோதாயி யென்னுமொரு வெந்திறற்கூற் றுவனு
லோங்குறுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக் கனையி
லுமிழ்வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங் கூட்டாய்
கோங்கமுகை கவற்றுமிள முலைப்பரவை மகிழக்
குண்டையூர் நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே. (௧௧)

அகவல்.

கடனிற வண்ணன் கண்ணொன் றிடந்து
மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கட் டேவியை யளித்து
மருமக னறும்பூங் கருமயி ருதவியு
நென்முளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தனை நிறுத்துக் கொடுத்து
மகப்படு மணிமீ னரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி யரிவா ளூட்டி யரிந்துந்
தலையுடை யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியு
மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்
தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்து
மிளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநா ளொருசிலர் தொண்ட ராயினர்
செங்கண்மா றடக்கையிற் சங்க நாண
முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூ ரன்ப
பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்து
நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டு

நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டன
னிருக்கு மடுக்க லரக்க னெடுப்ப
முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
மலைமக டழுவ மனமகிழ் வோனே. (கஉ)

வெண்பா.

மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போலுமெதிர் வந்து
புகழ்ச்சியொடு நீபாடும் போது—நெகிழ்ச்சிமலர்ச்
சந்தையினும் வண்டிமையுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா
தந்தையினும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு. (கங)

கலித்துறை.

தாயிலி யாகுஞ் சிவபெரு மான்றனைத் தானெனுமோர்
கோயிலி னூறி வாழிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னுணவ மாகுங் கபாடமு மன்றிறந்து
நோயிலி யாகிய சொல்லிறை காட்டுவ னுக்குதற்கே. (கசு)

விருத்தம்.

நோக்குறு நுதலோ னின்னிடை விருப்பா னூற்பக வன்ன
நுண் மருங்குல்; வார்க்குவி முலைமென் மகளிர்தம் புலவி மா
ற்றுவான் சென்றன னென்முற், கோக்கலிக் காமன் வயிற்றி
டைக் குத்திக் கொண்டதே துக்குநீ புகலாய், காக்கரு முத
லை விழுங்கிய மதலை கான்றிடத் தோன்றுநா வலனே. (கரு)

அகவல்.

வலம்மூ வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடன்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த

திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
யோதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
வுளமெனு நிலம்புக வூன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே. (கசு)

வெண்பா.

பயனுகு நல்லாண் பனைக்குவிடத் திற்ற
மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தா—முயிராகுஞ்
சிந்துமெலும் பிற்குச் சிரபுரத்து நாவலன்சம்
பந்த னியம்புதிருப் பாட்டு. (கஎ)

கலித்துறை.

பாட்டான் மறைபுக ழும்பிறை சூடியைப் பாடிமகி
ழூட்டா மகிழ்சொல் லிறைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனெனப்
பூட்டா மறிதிரை வார்கடற் கேவிழப் போதுவனே. (கஅ)

விருத்தம்.

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொருகண் மாது செய்த
தோ, காதல் கொண்டு சொல்லின் மன்னர் கன்மி தப்ப வுய்
த்ததோ, வாய்தி றந்து முதலை கக்க மகனை நீய ழைத்ததோ,
யாது நம்பி யரிது நன்றெ னக்கி யம்ப வேண்டுமே. (கசு)

அகவல்.

வேண்டுநின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கு
மருள்செய் சிவனே யலந்தே னந்தோ

முறையோ முறையோ விறையோ னேயென்
றழுது செம்பொ னம்பலக் கூத்த
னருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
தடிய னேற்கு மருளல் வேண்டு
நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
கேற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேத சிரப்பொருண் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே. (உ0)

வெண்பா.

கொள்ளைகொள்ள வீடுதவிக் கூற்றைப் பிடர்பிடித்துத்
தள்ளுந் திருஞான சம்பந்தா—வெள்ளமிடு
மேடேறப் பால்குறைந்த தென்றழுவ ரோகமுவின்
காடேறப் புக்கவரு கர். (உ௧)

கலித்துறை.

அருகக் கடல்கடந் தேறியு தோசிலை யம்பியெனப்
பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு
கருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமன
முருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரிதே. (உஉ)

விருத்தம்.

உனற்க ரும்புகழ் மேவிய சுந்தர னும்பன் மீதிவரா
நினைப்ப ருங்கயி லாயம டைந்தமை நின்று காண்குறவே
யெனக்கு வந்துறு மோமக வென்றழு கின்ற நாளலைபா
றனித்த ருந்துபு மாலை யுமிழ்ந்திடு தம்பி ரானலனே. (உ௩)

அகவல்.

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கு மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயக
னொருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வொன்று சாலையிற் காணா
மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பி னொன்று விழிப்பி னெரியு
மாயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனாற்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலு
மிகழ்ச்சி யறியா வெண்பணி வானே. (௨௪)

வெண்பா.

வானும் புகழ்புகலி மன்னன் றொடர்பொன்று
தேனுந் திதழியோன் சீரோடு—தானுங்
கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடாம
லெரியு[illegible] ரழல்வீழ்ந் தெழுந்து. (௨௫)

கலித்துறை.

துடைவாழை மேன்மட வாரல்குற் பாம்பு தொடமயங்கி
நடைவாய் பிணமெனப் பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுகுலை
புடைவாழை மேலூர கந்தீண்ட மாய்ந்த வொருவனுயி
ரடைவா னருள்புரி யுந்திரு நாவுக் கரசினையே. (௨௬)

விருத்தம்.

அரசன் பரிமேல் வரநெடுநல் யானை யெருத்தத் தமர்ந்து போய், வரதன் கைலை மலையடைந்த மணியே மணிநீ ரிடுபசும்பொன், றிளைசங் கெறியுங் குளத்துவரச் செங்கற் செம்பொ னுப்பாடும், பரிசின் றெனக்குன் செம்பவளத் திருவாய் மலர்ந்து பகர்வாயே. (உ௭)

அகவல்.

பகிர்மதி தவழும் பவளவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெருரி னழுங்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே
பேயேன் பெறுது பெற்ருர் போலக்
களிகூர்ந் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே,
யன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை,
வாதவூ ரன்ப வாத லாலே
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனுர்
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலரெனுஞ்
செஞ்சொற் பொருளின் றேற்றறிந் தேனே. (உ௮)

வெண்பா.

தேனே றலர்சூடிச் சில்பலிக்கென் றூர்திரியு
மானேறி யாண்டுப்பெற் ருன்கொனீ—தானேறும்
வெள்ளைமணி யென்று வினுவுவோம் வாங்கியவப்
பிள்ளையையாங் காணப் பெறின். (உ௯)

கலித்துறை.

பெற்று னினைப்பெற் றவர்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டே
னற்று ரணியி னினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்
செற்றூர் புரமெரி செய்தவில் வீரன் றிருப்பெயரோ
பற்று மறிவெண் டிரைக்கட லீந்திய பாவலனே. (௩0)

விருத்தம்.

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுதப் பவளத் திருவாய் நம்பி நீ, சேவாய்ப் பொருதுந் தருமமுடைத் தேவன் மலைக்குப் போம்பொழுது, காவாய்ப் பயந்த தடக்கைமலர்க் கழறிற் றறிவார் கடாவிவரு, மாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே மாவாய்ப் பிறக்குந் திருமாற்கே. (௩௧)

அகவல்.

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தி
னீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத்
தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம்
யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலிற்
பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை
மட்கல நிகர்க்கு மதுர வாசக
மோதின் முத்தி யுறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே. (௩௨)

வெண்பா.

அறத்தா றிதுவென் வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே டேர்ந்தா னிடையை—மறுத்தார்சம்
பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திரிகுவர்மற்
றுந்துஞ் சிவிகையினை யூர்ந்து. (௩௩)

கலித்துறை.

ஊர்ந்து வருமிள வேறுடை யான்ற னுளத்தருளாற்
சார்ந்து சமண்வீட் டுறுமுனக் கேவருஞ் சைவநலங்
கூர்ந்து மிளிர்தரு நாவர சேநல் குரவுமுனஞ்
சேர்ந்து மருவினர்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே. ()

விருத்தம்.

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்யசங் கிலியா லார்த்து
மல்லலம் பரவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனு
மல்லுநன் பகலு நீங்கா தவன்மகி ழடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ரூரன் றானே. (௩௫)

அகவல்.

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவ
னடியன் வாத வூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே. (௩௬)

வெண்பா.

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மை நலங்கல்வி
நல்லா தரவின்ப ஞானங்க—ளெல்லாந்
திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே யென்று
மொருஞான சம்பந்த முற்று. (௩௭)

கலித்துறை.

உற்று னலன்றயங் தீயினின் றுனல னுண்புனலா
வற்று னலனுகர் வுந்திரு நாவுக் கரசெனுமோர்
சொற்று னெழுதியுங் கூறியு மேயென்றுந் துன்பில்பதம்
பெற்று னொருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெருந்தகையே. ()

விருத்தம்.

பெருமிழலைக் குறும்பனெனும் பரம யோகி பெரிதுவந்துன் றிருவடித்தா மரையைப் போற்றி, விரைமலர்தூய் வந்தனை செய் கின்றா னென்றால் விளங்கிழையா ரிருவரொடு முயங்க லாமோ, வுமைமதிநின் றனைவெறுப்ப தென்கொ ணின்னை யுடையானுக் கடுத்தசெய லுனக்கு மாயிற், சுரர்முனிவர் பரவுறும் பெருஞ்சீர்த் தொண்டத் தொகைசெய்தோ யறமுதனால் வகைசெய் தோயே. (௩௯)

அகவல்.

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே. (௪௰)

:o:

தேவாரம் திருவாசகம் என்கிற தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சமயாசாரியராகிய நால்வர்களிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசுநாயனாருக்குக் கட்டளைக் கலித்துறையும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு விருத்தமும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு அகவலுமாக அருளிச்செய்த நால்வர் நான்மணிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

திருச்செந்திநிரோட்டகயமகவந்தாதி.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

கொற்றவருணனைநின்றன்றுழக்கியகொக்குருவைச்
செற்றவருணனையன்னசெவ்வேற்படைச்செந்திலர்க்கு
முற்றவருணனையந்தாதியென்றுமுதிர்மதப்பேர்
பெற்றவருணனையானனத்தாதியைப்பேசுவனே.

(இதனதுபதப்பொருள்.) அன்று கொற்ற வருணனை நின்று உழக்கிய கொக்குருவைச் செற்ற- (யுத்தஞ்செய்த) அக்காலத்துவெற்றியையுடைய சமுத்திரராசனை(க்கடலிடத்தே)நின்று கலக்கிய மாமரவடிவாகிய சூரபத்மனைக் கொன்ற,—அருணனை அன்ன செவ்வேற்படைச் செந்திலர்க்கு - சூரியனைப் போன்ற சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் முருகக்கடவுளுக்கு,—வருணனை அந்தாதி முற்ற- (நான் பாடத்தொடங்கும்) வர்ணனையுடைய இந்நிரோட்டக யமகவந்தாதியானது (இடையூறின்றி) முடியும்பொருட்டு,—என்றும் முதிர் மதப்பேர் பெற்ற அருள் நனை - எக்காலத்தும் முதிர்ந்த மதநீரொன்று (உலகத்தார் சொல்லும்) பெயரைப் படைத்த அருள்வெள்ளமானது தோன்றி நனைக்கப்பெற்ற,—ஆனனத்து ஆதியைப் பேசுவன் - யானைமுகத்தையுடைய கணபதியை (யான்) துதிப்பேன். என்றவாறு. ஏ - ஈற்றசை. அந்தாதியானது முடியும்பொருட்டுக் கணபதியைத்துதி

ப்பேனெனக்கூட்டுக. நிரோட்டகயமகவந்தாதி - நிரோட்டகமும் யமகமுமாகப் பாடப்படும் அந்தாதி. நிரோட்டகமாவது இதழ்முயற்சியாற் பிறக்கும் மெய்யும் உயிரும் உயிர்மெய்யும் வாராமற் பாடப்படுவது. யமகமாவது அடி முதலெழுத்தோடு இரண்டெழுத்துமுதற் பத்தெழுத்தீறாக ஓரடிபோல நான்கடியும்பாடப்படுவது. இப்பிரபந்தத்தின்முதலிலே தனித்து நிற்கும் இக்காப்புச்செய்யுள் நிரோட்டகமுமன்று, யமகமுமன்று, திருக்கெனக் கண்டுகொள்க. திருக்காவது அடிமுதலெழுத் தொழிந்து இரண்டெழுத்துமுதற் பன்னிரண்டெழுத்தீறாக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது.

யானைக்கண்டங்கரிசென்றேத்தெழிற்செந்திலின்றடைந்
யானைக்கண்டங்கரியற்கங்கயிலையையேத்ததகை [தே
யானைக்கண்டங்கரிசேரெண்டிக்காக்கினற்கீநலிசை
யானைக்கண்டங்கரிதாகியசீர்க்கதியெய்தினனே.

(இ-ள்.) யானைக்கண் தங்கு அரி சென்று ஏத்து எழிற் செந்தில் இன்று அடைந்து - வெள்ளையானையின்மேல் இருக்கின்ற இந்திரன் போய்த் துதிக்கும் அழகினையுடைய திருச்செந்தூரை இன்றைக்குச் சேர்ந்து,—யான்-நான்,—ஐக்கண்டம் கரியற்கு-அழகையுடைய சுழுத்துக்கரிதாகப்பெற்றவரும்,—அம் கயிலையை ஏத்த தகை ஆன் ஐக்கு-அழகிய கைலாசகிரியைப் போன்ற பெருமையையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட கடவுளும்,—அண்டம் கரி சேர் எண்டிக்கு ஆக்கினற்கு-அண்டங்களையும் அட்டகஜங்கள் பொருந்திய அட்டதிக்குகளையும் சிருட்டித்தவருமாகியபரமசிவனுக்கு,—ஈ நல் இசை

யானைக் கண்டு - (பிரணவப்பொருளை)உபதேசித்தருளிய நன்மையாகிய கீர்த்தியையுடைய சுப்பிரமணிய சுவாமியைத்தரிசித்து,—அங்கு அரிதாகிய சீர்க்கதி எய்தினன் - அவ்விடத்தே (யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கு)அரிதாகிய சிறப்பையுடைய மோக்ஷத்தை யடைந்தேன். எ-று. நான் சுப்பிரமணிய சுவாமியைத்தரிசித்து மோக்ஷத்தை யடைந்தேனெனக் கூட்டுக. (௧)

திநகரனந்தநனியிலங்காநின்றசெய்யநற்செந்
திநகரனந்தநிதியாயினனடற்சீரழிலேந்
திநகரனந்தகனைச்செற்றதாளர்திகழ்கனகா
திநகரனந்தநடனர்தனயனென்சிந்தையனே.

(இ-ள்.) திநகரன் நந்த நனி இலங்காநின்ற செய்ய நற்செந்தில்நகரன்-சூரியன் ஒளிகுன்றும்படி மிகப் பிரகாசிக்கின்ற செவ்வையாகிய நல்லதிருச்செந்திலென்னும் நகரத்தையுடையவரும்,—நந்தம் நிதியாயினன்-நம்முடைய செல்வமாயினவரும்,—அடற் சீர் அழில் ஏந்தின கரன்-வலிமையையுடைய சிறப்பாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையை யுடையவரும்,—அந்தகனைச் செற்ற தாளர் திகழ் கன காதில் நகர் அனந்தன் நடனர் தனயன்-இயமனை வதைத்த பாதங்களையுடையவராகியும் விளங்குகின்ற பாரத்தையுடைய செவிகளிலே அசைகின்ற அனந்தனாகிய குண்டலத்தையுடைய நடேசராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய குமாரருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்;—என் சிந்தையன் - என்மனத்தின்கண் இருக்கின்றனர். எ - று. (௨)

சிந்தனையாகத்திசையந்தணர்க்கிறைசேரகங்க
சிந்தனையாகத்தனையளித்தாடரைசென்றிரந்த

சிந்தனையாகத்திடையியைந்தான்றந்தசேயளியாற்
சிந்தனையாகத்தநற்செந்திலாய்நினைச்சேர்ந்தனனே.

(இ-ள்.) சிந்தனை யாகத்து இசை அந்தணர்க்கு இறை-தங்கள் மனமானது வேள்வியின்கண்ணே பொருந்தப்பெற்ற பிராமணர்கட்குத்தலைவரோ,—சேர் அகம் கசிந்து அனையாகத் தரை அளித்தாள் - பொருந்திய மனங்கசிந்து மாதாவாக இப்பூமியைப்பெற்ற உமாதேவியையும்,—சென்று தரா இரந்த சிந்தனை-(மாவலிச்சக்கிரவர்த்தியிடத்திலே)போய்ப்பூமியை யாசித்தவாமனரூபத்தை யுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியையும்,—ஆகத்திடை இயைந்தான் தந்த சேய்-தமதுதிருமேனியிலே (இடப்பாதியும் வலப்பாதியுமாகக்) கொண்ட பரமசிவன் பெற்ற குமாரரோ,—அளியால் சிந்து அனையா - கிருபையினாலே சமுத்திரத்தைப் போன்றவரோ,—கத்த-கருத்தாவே,—நற்செந்திலாய்-நன்மையாகிய திருச்செந்தூரையுடையவரோ,—நினைச் சேர்ந்தனன்-உம்மை (யான் வந்து) அடைந்தேன். எ-று. என்னைக் காத்தருளுமென்பது எஞ்சிநின்றது. அன்னை நின்னை என்பன அனை நினை என இடைக்குறைந்து நின்றன. (௩)

தனத்தலங்காரநிறைநாரியரந்தரத்தசைகே
தனத்தலங்காரநிகழரங்காடச்செய்தன்னினயத்
தனத்தலங்காரதராயியங்கத்தக்கதண்செந்திற்கந்
தனத்தலங்காரனையானயனேத்திடத்தங்கினனே.

(இ-ள்.) தனத்து அலங்கு ஆரம் நிறை நாரியர்-முலைகளினிடத்து ஒளிர்கின்றமுத்துமாலைகள்நிறையப்பெற்றபெண்கள்,—அந்தரத்து அசை கேதனத்து அலங்காரம் நிகழ் அரங்குஆட-ஆகாயத்திலே அசைகின்ற கொடிகளையுடைய அழகுவிளங்கு

கின்ற சபையின்கண்ணே நடிக்கவும்,—செய்தன்னின் நயத்த நத்து அலம் கார் அதராய் இயங்கத்தக்க தண் செந்தில் கந்தன்-வயல்களிலே சுகத்தையுடையனவாகிய சங்குகள் கலப்பைச்சாலிலேநிற்கின்ற சலமானது வழியாக அதிலூர்ந்து செல்லவுந்தக்க குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தூரில்வாழும் கந்தசுவாமியானவர்,—அத்தலம் காரணையான் அயன் ஏத்திடத் தங்கினன் - அந்தஸ்தலத்தினிடத்தே மேகம்போலும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவருந் துதிக்க இருந்தருளினார். எ-று. அலம் ஆகுபெயர். (௪)

தங்கந்தனங்களடையத்தனியெனைத்தள்ளியங்கே
தங்கந்தனங்கடரச்சென்றனரறிந்தாரிலைகா
தங்கந்தனங்களலர்காக்கணாரெழிற்றண்செந்திலார்
தங்கந்தனங்கநிகர்செக்கர்செய்சஞ்சலத்தினையே.

(இ-ள்.) தனங்கள் தங்கம் அடையத் தனி எனைத்தள்ளி-என் முலைகள் பொன்போலும் தேமலைப்பொருந்தத் தனியாக என்னை இவ்விடத்திலே விட்டுப் பிரிந்து,—அங்கே தங்கு அம் தனங்கள் தரச்சென்றனர்- (தாம்போன) அவ்விடத்தில் இருக்கின்ற அழகிய திரவியங்களைக் கொண்டுவரும்பொருட்டுப் போன என்னுடைய நாயகர்,—காதம் கந்தம் கள் அலர் காக்கண் ஆர் எழில் தண் நம் செந்திலார்தம் கந்தன்-ஓர் காததூரம் மணம் வீசுகின்ற தேன்பொருந்திய பூக்கள் நந்தனவனங்களிலே நிறைந்திருக்கப்பெற்ற அழகையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய நமது திருச்செந்தூரில் வசிக்கின்றவர்களுடைய கந்தசுவாமியினது,—அங்கம் நிகர் செக்கர் செய் சஞ்சலத்தினை அறிந்தாரிலை - திருமேனியைப்போலும் இச்செவ்வானம்

எனக்குச்செய்கின்ற துக்கத்தை உணர்ந்தாரில்லை. எ-று.[தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலைப்பொழுதுகண்டிரங்கல்.] (ரு)

சலந்தரனாகந்தரித்தார்தந்தாதன்றனதிடைச்சஞ்
சலந்தரனாகந்தனைநடந்தாலெனச்சார்ந்ததண்டன
சலந்தரனாகந்தளரச்செற்றார்தனயன்றலநச்
சலந்தரனாகந்தனக்கிறைசேர்செந்திற்சார்ந்திடற்கே.

(இ-ள்.) சலம் தரம் நாகம் தரித்தார்-கங்கையையுந் தலைமாலையையும் சர்ப்பத்தையும் தரித்தவரும்,—தம் தாதன்றனதிடைச் சஞ்சலம் தர-தம்முடையஅடியாராகிய மார்க்கண்டேயரிடத்திலே துக்கத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு,—நாகம்தனை நடந்தாலெனச் சார்ந்த தண்டன்- யானையானது பூமியிலேநடந்தாற்போலச்சேர்ந்தஇயமனையும்,—சலந்தரன் ஆகம் தளரச் செற்றார் தனயன்-சலந்தரனையும் உடலஞ்சோரும்படிகொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்,—தரம் நாகந்தனக்கு இறை சேர் செந்தில் தலம் சார்ந்திடற்கு நச்சலம் - மேன்மையையுடைய மலைகளுக்குத் தலைவராகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்குந் திருச்செந்தூராகிய தலத்தையடைதற்கு யாம் விரும்பினோமில்லை. எ-று. (சா)

சாரங்கஞ்சங்கரிகட்கிச்சித்தேய்ந்தகைச்சங்கரனார்
சாரங்கஞ்சங்கரிதாஞ்சக்கரங்கையிற்றுங்கினன்சேய்
சாரங்கஞ்சங்கரியாநண்ணினர்க்கந்தத்தந்திரத்தா
சாரங்கஞ்சங்கரிதேயெனச்செய்நின்சரணடந்ததே.

(இ-ள்.) சாரங்கம் சங்கரி கட்கு இச்சித்து ஏய்ந்தகைச்சங்கரனார்-மானானது உமாதேவியினது கண்ணினதழகுக்கு விரும்

பி வந்திருந்தாற்போலப் பொருந்திய கையையுடைய சங்கரரும்,—சாரங்கம் சங்கு அரிதாம் சக்கரம் கையில் தாங்கினன் சேய் சார் அங்கம் சங்கரியாநண்ணினர்க்கு-சார்ங்கமென்னும் வில்லையும் சங்கையும் அரிதாகிய சக்கரத்தையும் கையிலே தரித்த விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய புதல்வனாகிய மன்மதனுடைய பொருந்திய உடலத்தைக்கொன்று(முன்போலயோகத்து)இருந்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு,—அந்தத் தந்திரத்து ஆசாரம்-வேதத்தின்முடிவாகிய சைவாகமத்தினது சீலத்தை,—கஞ்சம் கரிதேயெனச் செய் நின்சரண் தந்தது-செந்தாமரைமலரும் கரிதென்று சொல்லும்படி செய்கின்ற உம்முடைய பாதம் கொடுத்தது. எ-று. இரண்டாமடியிலே சார்ங்கமென்பது எதுகைநோக்கிச் சாரங்கமென ஓரகரம் விரியப்பெற்று நின்றது. (எ)

தந்தனஞ்சங்கையணிகரர்சேர்க்கத்தடங்கணலை
தந்தனஞ்சங்கையலரென்செய்யாடங்கச்சற்சனர்நித்
தந்தனஞ்சங்கையகலறத்தீசெந்திற்சார்கதனித்
தந்தனஞ்சங்கையநகனிளையனற்றுடரற்கே.

(இ-ள்.) சங்கை அணி கரர் தம் தனம் சேர்க்கத் தடங்கண் அலைதந்தனம் - சங்குவளையலையணிந்த கையினையுடைய பெண்கள் தங்கள் முலைகளிலே புணர்க்க அவர்களுடைய விசாலமாகிய கண்களினாலே யாம் அலைந்தோம்:—சம் கை-(இனி அவர்களோடனுபவிக்குஞ்) சுகத்தை நீ வெறுத்துவிடு;—அலர் என்-(இதனாலுண்டாகும்) பழிமொழி நமக்கு ஏன்?—செய்யாள் தங்கச் சற்சனர் நித்தம் தனம் சங்கை அகல் அறத்து ஈ-இலக்குமி வசிக்கச் சன்மார்க்கமுடைய சனங்களுக்கு எப்

பொழுதுந் திரவியங்களை ஐயம் நீங்கிய தருமநெறியிலே கொடு:—தனித் தந்தன் அஞ்சு அங்கை அநகன் இளையன் நற்றுணைதரற்குச் செந்தில் சார்க-ஒற்றைக் கொம்பினையுடையவரும் ஐந்தாகிய அழகிய கையையுடைய பாவமில்லாதவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய தம்பியாராகிய சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர் தம்முடைய நன்மையாகிய பாதங்களை நமக்குத் தரும்பொருட்டு அவர் வீற்றிருக்குந் திருச்செந்தூரை அடை. எ - று. (அ)

தரங்கனந்தாரனணியேற்றெழிற்செந்திற்றந்தைநிரந்
தரங்கனந்தாரகநாடினென்றேநினைசத்தியரந்
தரங்கனந்தாரநகரீசர்சேய்கிரித்தையலர்க்கந்
தரங்கனந்தாரளகஞ்சிற்றிடைசலசங்கண்களே.

(இ-ள்.) தரங்கம் நந்து ஆரல் நணி ஏற்று எழிற்செந்தில் தந்தை-கடற்றிரைகள் சங்குகளை மதிலின்மேலே மிக ஏற்றுகின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் பிதாவாகியும்,—நிரந்தரம் தாரகம் நாடின் கனம் என்று நினை சத்தியர் அந்தரங்கம் நந்தார்-எக்காலத்தும் பிரமஸ்வரூபத்தை விசாரிக்கில் நமக்கு மேன்மையாகுமென்று நினைக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய அந்தரங்கத்திலே கெடுதலின்றி விளங்குகின்றவரும்,—அநகர் ஈசர்-ஆணவமில்லாதவருமாகிய பரமசிவனுடைய,—சேய் கிரித் தையலர்க்கு-குமாரராகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளுடைய மலையிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு.—தார் அளகம் கனம்-மாலையையுடைய அளகமானது மேகத்தைப் போலும்;—சிற்றிடை அந்தரம் - சிறுமையாகிய இடையானது ஆகாயத்தைப்போலும்;— கண்கள் சலசம்-

கண்களானவை செந்தாமரைமலரைப் போலும். எ-று. [தலைவியினதவயவம் புகழ்தல்.] (கூ)

சங்கங்களங்கழனிக்கரைசேர்செந்திற்றங்கினநஞ்
சங்கங்களங்கரநண்ணரன்சேயெய்தச்சார்ந்தனஞ்சற்
சங்கங்களங்கனியைநிகர்தண்டதரற்கினிய
சங்கங்களங்கொனநின்றயாங்கணெஞ்சங்கரைந்தே.

(இ-ள்.) சங்கங்கள் அம் கழனிக்கரை சேர் செந்தில் தங்கினம் - சங்குகள் அழகையுடைய வயல்களினது கரைகளிலே பொருந்திய திருச்செந்தூரின்கண் இருந்தனம்;—நஞ்சம் கம் களம் கரம் நண் அரன் சேய் எய்த - நஞ்சும் தலையும் கழுத்திலுங் கையிலும் இருக்கப்பெற்ற பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளை அடையும்பொருட்டு,—சற்சங்கம் சார்ந்தனம்-சற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தோம்;—களங்கனியை நிகர் தண்டதரற்கு இனி அசங்கம்-களாப்பழத்தைப் போலும் நிறத்தையுடைய இயமனுக்கு இனி அஞ்சோம்;—களங்கொன நின்ற யாங்கள் நெஞ்சம் கரைந்து-குற்றத்தையுடைவர்களாய் நின்ற நாங்கள் மனம் உருகி. எ-று. நாங்கள் மனமுருகி இருந்தனமெனக் கூட்டுக. (சo)

கரத்தரிக்கங்கணங்கட்டரனூர்தந்தகந்தரழ
கரத்தீரிக்கங்கணங்கண்டசெய்ச்செந்திலெங்காங்கெயர்
கரத்தரிக்கங்கணங்கட்கயனூர்க்கெழிற்காசணிசே [சா
கரத்தரிக்கங்கணங்கற்றிடத்தாங்கினர்கைச்சத்தியே.

(இ-ள்.) கரத்து அரிக் கங்கணம் கட்டு அரனூர் தந்த கந்தர்-கையிலே சர்ப்பமாகிய கடகத்தைக் கட்டிய பரமசிவன் பெ

ற்ற கந்தசுவாமியும்,—அழகர்-அழகையுடையவரும்,—அத்தர் - பிதாவும்,—இக்கு அங்கணம் கண்ட செய்ச் செந்தில் எங் காங்கெயர்-கரும்புகள் சேற்றினிடத்து உண்டாகப்பெற்ற வயல்களையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கின்ற நம்முடைய காங்கேயருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்,—சாகரத்து அரிக்கு-திருப்பாற்கடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்திக்கும்,—அம் கணங்கட்கு-அழகிய (தேவர்முதலிய) கணங்களுக்கும்,—அயனுர்க்கு - பிரமதேவருக்கும்,—எழிற்காசு அணி சேகரத்து அரிக்கு-அழகையுடைய இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியையுடைய இந்திரனுக்கும்,— அங்கு அணங்கு அற்றிட - அவ்விடத்தே (சூரன்முதலிய அசுரர்களாலுண்டாகிய) வருத்தம் நீங்கும்பொருட்டு,—கைச் சத்தி தாங்கினர் - கையின்கண்ணே வேலாயுதத்தைத் தரித்தருளினார். எ-று. காங்கேயரென்பது காங்கெயரெனக் குறுக்கல் விகாரம் பெற்றுநின்றது. (கக)

சத்திக்கரத்தனகச்சேயங்கத்தினைத்தந்தனனற்
சத்திக்கரத்தனகச்சிலையாளிதன்ருளிணைநே
சத்திக்கரத்தனகத்தியைங்தேத்தரன்றந்தகதிர்ச்
சத்திக்கரத்தனகசெந்திலாய்நின்சரண்சரணே.

(இ-ள்.)சத்திக் கரத்தன் அகச் சேய் அங்கத்தினைத் தந்தனன்-வலிமையையுடைய முதலையினதுவயிற்றினுள்ளேபுகுந்த பிராமணப்பிள்ளையினுடைய உடம்பை (சுந்தரமூர்த்திநாயனுருடைய திருப்பதிகத்தின்பொருட்டு) அழைத்துக்கொடுத்தவரும்,—நல் சத்திக்கு அரத்தன்-நன்மையாகிய உமாதேவிக்கு நேர்பாதியாயினவரும்,—நகச்சிலை ஆளி - மகாமேருமலை

யை வில்லாக ஆண்டவரும்,—தன் தாளிணை-தம்முடையஇர ண்டுபாதங்களையும்,—நேசத்து இக்கர் அத்தன் அகத்துஇயை ந்து ஏத்து அரன்தந்த-அன்பினைக் கருப்புவில்லையுடைய மன் மதனுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி மனசிலே பொருந் தித் துதிக்கின்ற சங்காரகர்த்தாவுமாகிய பரமசிவன் பெற் ற,—கதிர்ச் சத்திக் கரத்து அனக-கிரணத்தையுடைய வேலா யுதத்தைத்தரித்த கையினையுடைய மலமுத்தரோ,—செந்திலா ய்-திருச்செந்தூரையுடையவரோ,—நின்சரணே சரண் - உம் முடைய பாதங்களே எனக்குப் புகலிடம். எ-று. ஏழாவது செய்யுளில் சார்ங்கமென்பது போலவே,இச்செய்யுளின் இர ண்டா மடியிலுள்ள அர்த்தன் என்பதும் அரத்தனென ஒரு அகரம் விரியப்பெற்று நின்றது. (கஉ)

சரிதங்கையாரக்கலன்றந்தனந்தரித்தார்நரகே
சரிதங்கையாரக்கரிடத்தினார்தந்ததண்செந்திலே
சரிதங்கையாரக்கணத்தின்னல்கைத்தல்சரதந்தஞ்சேர்ச்
சரிதங்கையாரக்கசிந்திசைக்கின்றதகையினர்க்கே.

(இ-ள்.) சரி தம் கை ஆரக் கலன் தம் தனம் தரித்தார் நர கேசரி தங்கையார் அக்கர் இடத்தினார் தந்த - வளையலைத் தம து கையிலும் முத்துமாலையாகிய ஆபரணத்தைத் தமது முலை யிலும் தரித்தவரும் நரசிங்கவுருவங்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த் தியினுடைய தங்கையாரும் சங்குமணியை அணிந்த பரமசி வனது வாமபாகத்தை யுடையவருமாகிய உமாதேவியார் பெற்ற,—தண் செந்தில் நேசர் - குளிர்ச்சியையுடைய திரு ச்செந்தூரில் விருப்பத்தையுடைய முருகக்கடவுள்,— இத ம் கையார் - இன்பத்தை வெறுது செய்வார்;— அக்கண

த்து இன்னல் கைத்தல் சரதம் - அந்தக்கணத்திலே துன்
பத்தை வெறுத்தொழித்தல் சத்தியம்;—தம் சீர்ச்சரிதம் கை
ஆரக் கசிந்து இசைக்கின்ற தகையினர்க்கு-தமது சிறப்பை
யுடைய சரித்திரத்தை ஒழுக்கம் பொருந்தும்படி மனங்கசிந்
து சொல்கின்ற அன்பினையுடையவர்களுக்கு. எ-று. முருகக்
கடவுள் அன்பினையுடையவர்களுக்கு இன்பத்தைச்செய்வார்
துன்பத்தையொழித்தல் சத்தியமெனக்கூட்டுக. (௧௫)

இனனந்தியங்கிநிகர்த்தசெங்கேழன்கையீரிரண்டா
யினனந்தியங்கிரியைச்சிலையாக்கிதன்சேயெழிற்செய்
யினனந்தியங்கியிருங்கஞ்சஞ்சேர்செந்திலெந்தைதனை
யினனந்தியங்கிசையக்கதியீந்தனனென்றனக்கே.

(இ-ள்.) இனன் அந்தி அங்கி நிகர்த்த செங்கேழன் - சூரிய
னையும் செவ்வானத்தையும் அக்கினியையும் போன்ற செந்நி
றத்தையுடையவரும்,—கை ஈரிரண்டு ஆயினன் - திருக்கரங்
கள் நான்காகப்பெற்றவரும்,—நந்தி-நந்தியென்னுந் திருநாம
த்தையுடையவரும்,—அம் கிரியைச் சிலையாக்கிதன் சேய்-அ
ழகையுடைய மகாமேருமலையை வில்லாக்கிக்கொண்டவரு
மாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்,—எழிற் செய் இன
ம் நந்து இயங்கி இரும் கஞ்சம் சேர் செந்தில் எந்தை-அழகை
ப்பொருந்திய வயல்களிலே கூட்டமாகச் சங்குகள் ஊர்ந்து
சென்று பெருமையாகிய தாமரைகளிலே பொருந்தியிருக்கப்
பெற்ற திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நமது பிதாவாகியும்
விளங்குகின்ற முருகக்கடவுளானவர்,—தனை இனல் நந்தி
அங்கு இசைய - பாசத்தினது துக்கத்தாற் கெட்டுலைந்து அந்

தஸ்தலத்தின்கண்ணே சேர,—என்றனக்குக் கதி ஈந்தனன்-எனக்கு மோக்ஷத்தைத் தந்தருளினார். எ-று. நான்காமடியிலே இன்னல் என்பது இனல் என இடைக்குறைந்து நின்றது. இச்செய்யுளை (இன்னந்தியங்கி) எனப் பாடமோதி அதற்கியையப் பொருள்கொள்ளுதலும் வழக்கம். (௬௪)

தனக்கடங்காரெயில்செற்றகங்காளன்றனயனங்கந்
தனக்கடங்காதிழிதந்திக்கிளையன்றளிரெழிற்சந்
தனக்கடங்காநிறைசெந்திலினற்சேய்சயிலநங்கை
தனக்கடங்காணினச்சாரிலையண்ணறரணியிலே.

(இ-ள்.) தனக்கு அடங்கார் எயில் செற்ற கங்காளன் தனயன் - தமக்கு அமையாத அசுரர்களுடைய மும்மதில்களையும் அழித்த முழுவெலும்பையணிந்த பரமசிவனுடைய குமாரரும்,—அம் கந்தன் - அழகைப்பொருந்திய கந்தசுவாமியும்,—அக்கடம் காது இழி தந்திக்கு இளையன்-அந்த மதமானது காதினின்றும் சொரிகின்ற யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுக்குத் தம்பியும்,—தளிர் எழிற் சந்தனக் கடம் கா நிறை செந்தில் நற்சேய் - தளிர்களைப்பொருந்திய அழகையுடைய சந்தனமரங்களின் காடுகளும் பூஞ்சோலைகளும் நிறையப்பெற்ற திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நல்ல இளையோருமாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமியினது,—சயில நங்கை தனக்கடம் காணின்-மலையிலிருக்கின்ற பெண்ணினுடைய தனமாகிய குடங்களைக் காண்பாராயின்,—அண்ணல் தரணியில் நச்சார் இலை-தலைவனே, இப்பூமியின்கண்ணே விரும்பாதாரில்லை. எ-று. [பாங்கன் தலைவியை வியத்தல்.] (௬௫)

தரணியனையநிறத்தண்ணலாரிரந்தன்றளந்த
தரணியனையனிறைஞ்சயிலார்நற்றனிச்சிலையாந்
தரணியனையனகனணையந்தரிதந்திடுகந்
தரணியனையனெஞ்சேயலர்த்தாள்கடரித்திறைஞ்சே.

(இ-ள்.)தரணி அனைய நிறத்து அண்ணலார்-சூரியனைப்போன்ற நிறத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவராகியும்,—அன்று இரந்து அளந்த தரணியன் அயன் இறைஞ்சு அயிலார் - அக்காலத்து யாசித்து அளக்கப்பட்ட பூமியையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற வேலாயுதத்தை யுடையவராகியும்,—நல் தனிச் சிலையாம் தரணியன் ஐ அனகன் அணை அந்தரி தந்திடு கந்தர்-நல்ல ஒப்பில்லாத வில்லாகிய மலையையுடையவரும் அழகினையுடைய மலரகிதருமாகிய பரமசிவனைச்சேர்ந்த உமாதேவி பெற்றருளிய கந்தசுவாமியாகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளே,—அணி அல்- (நமக்குப்) பெருமைபொருந்திய அரணாயிருக்கின்றார்;—நெஞ்சே நையல் - மனமே, நீ வருந்தாதே;—அலர்த் தாள்கள் தரித்துஇறைஞ்சு-அவருடைய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைத் தாங்கி வணங்கு. எ-று. அல்லென்பது மதிலுக்குப் பெயராமாறு "இரவு மிருளு மிரும்பின் பெயரு—மெயிலு மிரவியு மல்லென லாகும்" என்னும் பிங்கலந்தைச் சூத்திரத்தாலுணர்க. ()

தரிக்கனந்தங்கலைநீள்சடைக்கைக்கனற்சங்கானந்
தரிக்கனந்தங்கலைநீதிகள்சாற்றரன்றந்தசெற்கந்
தரிக்கனந்தங்கலைநீர்ச்செய்க்கணுஞ்செந்திலார்தளையா
தரிக்க னந்தங்கலைநீத்திழந்தேங்கரச்சங்கங்களே.

(இ-ள்.) தரிக்க நந்து அம் கலை நீள் சடைக் கைக்கனற் சங்கரன் - தன்னைச் சூடிக்கொண்ட மாத்திரத்தில் ஆக்கம் பெற்ற அழகிய சந்திரகலையையுடைய நீண்ட சடையையும் கையிலே பொருந்திய அக்கினியையுமுடைய சங்கரரும்,—அந்தரிக்கு அனந்தம் கலை நீதிகள் சாற்று அரன் - உமாதேவிக்கு முடிவில்லாத சாஸ்திரமார்க்கங்களை உபதேசித்த சங்காரகர்த்தாவுமாகிய பரமசிவன்,—தந்த நற் கந்தர் - பெற்ற நன்மையையுடைய கந்தசுவாமியாகியும்,—இக்கு அனம் தங்கு அலை நீர்ச் செய்க்கண் ஆம் செந்திலார் - கரும்புகளானவை அன்னங்கள் இருக்கின்ற அலையையுடைய ஜலம்பொருந்திய வயல்களிலே உண்டாகப்பெற்ற திருச்செந்தூரையுடையவராகியு மிருக்கின்ற முருகக்கடவுளுடைய,—தனை ஆதரிக்க - மாலையை விரும்பின மாத்திரத்தில்,—நந்தம் கலை நீத்துக் கரச் சங்கங்கள் இழந்தேம் - நம்முடைய வஸ்திரத்தை நீங்கிக் கையிலிருந்த சங்கவளையல்களையும் இழந்தனம். எ-று. [முருகக்கடவுள் பவனி வருதல்கண்டு மால்கொண்டு வஸ்திரமும் வளையலு மிழந்துநின்ற மகளிர்சொல்லியது.] (௧௭)

சங்கரியக்கநிகர்த்தநின்றாதைதகையதென்னச்
சங்கரியக்கரிறைஞ்செழிற்செந்திற்சடானனகஞ்
சங்கரியக்கதிர்தானிசைகின்றசரணத்தினாற்
சங்கரியக்கணத்தேயெற்செறியந்தகற்சினந்தே.

(இ-ள்.) சங்கரி அக்கம் நிகர்த்த நின் தாதை தகையது என்ன - உமாதேவியுடைய கண்ணைப்போன்ற உம்முடைய பிதாவாகிய பரமசிவனது செய்கையைப்போல,—சங்கு அரியக்கர் இறைஞ்சு எழிற்செந்திற் சடானன - சங்கையுடைய

விஷ்ணுமூர்த்தியும் இயக்கர்களும் வணங்குகின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் ஆறுதிருமுகங்களையுடையவரே,—கஞ்சம் கரியக் கதிர் இசைகின்ற சரணத்தினால் சங்கரி - தாமரைமலரும் கருகும்படியாக ஒளி பொருந்துகின்ற உம்முடைய பாதத்தினாற் கொன்றருளும்,—அக்கணத்தே எற்செறி அந்தகற் சினந்து - அந்தக்கணத்தே என்னைச் சேரும் இயமனைக் கோபித்து. எ - று. இயமனைக் கோபித்துக் கொன்றருளுமெனக் கூட்டுக. தான் அசை. (கஅ)

தகரனலங்கநிறைநிறத்தான்செந்திற்றந்தைசங்கேய்ந்
தகரனலங்கனளிினுதனத்தினன்றாழளகந்
தகரனலங்கடரநின்றசத்தியன்றாளெனினந்
தகரனலங்கனன்றாலெனச்சீறிடத்தக்கரன்றே.

(இ-ள்.) தகரன் - மேடவாகனத்தை யுடையவராகியும்,—நல் அங்கம் நிறை நிறத்தான் - நன்மையாகிய திருமேனியிலே நிறைந்த வண்ணத்தையுடையவராகியும்,—செந்தில் தந்தை - திருச்செந்தூரில் வாழும் பிதாவாகியும்,—சங்கு ஏய்ந்த கரன் அலங்கல் நளினுதனத்தினன் தாழ் - சங்கு பொருந்திய கையையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் மாலையையணிந்த தாமரையாசனத்தினையுடைய பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற,—அளகம் தகர நலங்கள் தர நின்ற சத்தியன் - அளகமானது மயிர்ச்சாந்தாலாகிய இன்பத்தைத் தரும்படி நின்ற கிரியாசத்தியாகிய தெய்வயானையையுடையவராகியு மிருக்கின்ற கந்தசுவாமியினுடைய,—தாள் எனின் - பாதமென்பேனாயின்,—அந்தகர் அனலம் கனன்றாலெனச் சீறிடத் தக்கரன்று - யமனார் வடவாமுகாக்கினி சுவாலித்தாற்போலக் கோபித்தற்குத் தக்கவரல்லர். எ-று. (கக)

தக்கனகத்தினடறணித்தானயன்றன்கதிசந்
தக்கனகத்திகிரிக்கரனுக்கங்கடந்தளிக்கத்
தக்கனகத்தியனையாளியென்னெஞ்சதாஞ்சலசந்
தக்கனகத்தினகரன்றன்செந்திலைச்சந்திக்கினே.

(இ-ள்.) தக்கன் அகத்தின் அடல் தணித்தான் (கதி) - தக்கனுடைய அகங்காரத்தினது வலிமையை அடக்கிய உருத்திரமூர்த்தியினுடைய பதத்தையும்,—அயன்றன் கதி - பிரமனுடைய பதத்தையும்,—சந்தக் கனகத் திகிரிக் கரன் ஆக்கங்கள் - அழகினையுடைய பொன்மயமாகிய சக்கரத்தைத் தரித்த கையையுடைய விஷ்ணுவினது செல்வத்தையும்,—தந்து அளிக்கத் தக்கன்-தந்து காக்கத்தக்கவர்,—அகத்தியனை ஆளி-அகஸ்தியமகாமுனிவரை ஆண்டருளினவரும்,—என் நெஞ்சதாம் சலசம் தக்கன் நகு அத்தினகரன்-என்னிதயமாகிய தாமரைமலருக்கு அன்பராகி விளங்குகின்ற அந்த ஞானசூரியருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்,—தன் செந்திலைச் சந்திக்கின்-தம்முடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில். எ-று. முருகக்கடவுளானவர் தம்முடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில் உருத்திரமூர்த்தியினுடைய பதத்தையும் பிரமனுடைய பதத்தையும் விஷ்ணுவினுடைய செல்வத்தையும் தந்து காக்கத்தக்கவரெனக் கூட்டுக. (உ0)

சந்தத்தனத்திகடந்திறத்தாசைத்தலத்தினிச்சை
சந்தத்தனத்தினசைதீரடியன்றனதிலிற்சேர்
சந்தத்தனத்தியதளான்றனயதடக்கயல்கஞ்
சந்தத்தனத்தினினங்கிழிழிசெந்திற்றங்கினற்கே.

(இ-ள்.) சந்தத் தனத்திகள்தம் திறத்து ஆசை - சந்தனத்தையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும்,—தலத்தின் இச்சை-மண்ணில் வைக்கப்படும் ஆசையையும்,—சந்தத் தனத்தின் நசை தீர் - அழகையுடைய பொன்னிலேறும் ஆசையையும் தீர்த்தருளும்;—அடியன்றனது இல்:இல் சந்து சேர் அத்தன் அத்தி அதளான் தனய-தமதடியாராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய மனைவியாகிய பரவையினது வீட்டிலே தூதாகச் சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—தடக்கயல் கஞ்சம் தத்த நத்தினம் கீழ் இழி செந்தில் தங்கினற்கு-பெரிய கயன்மச்சங்கள் தாமரைமலரிலே பாய(அதின்மேற்றுயின்ற)சங்குக்கூட்டங்கள் கீழேயிறங்கப்பெற்ற உம்முடைய திருச்செந்தூரிலே வந்து வசித்த எனக்கு. எ-று. பரமசிவனுடைய குமாரரே எனக்குப் பெண்களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும் மண்ணில் வைக்கப்படுமாசையையும் பொன்னிலேறுமாசையையும் தீர்த்தருளுமெனக் கூட்டுக. (உக)

தங்கச்சினகரநேராக்கலந்திச்சகநிறைந்தார்
தங்கச்சினகரநேயர்தனயன்றனக்கினிதாந்
தங்கச்சினகரநீள்செந்திலூட்டிற்றனகரிதந்
தங்கச்சினகரநற்கனனென்னங்கடையலர்க்கே.

(இ-ள்.) தங்கு அச்சின் அகரம் நேராக் கலந்து இச்சகம் நிறைந்தார்-பொருந்திய உயிரெழுத்துக்களுக்குள்ளே அகரமாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிர்கள்தோறும் பொருந்தி இவ்வுலகத்திலே வியாபித்தவரும்,—தம் கச்சி நகரம் நேயர்-தம்

முடைய காஞ்சீபுரத்தில் விருப்பத்தையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய,—தனயன்றனக்கு இனிதாம்-குமாரராகிய முருகக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய,—தங்கச்சினகரம் நீள் செந்தில் நாட்டில்-பொன்னாலாகிய கோயிலானது உயர்ந்திருக்கப்பெற்ற திருச்செந்தூரைத் தன்னிடத்துடைய நாட்டின்கண்ணே,—கரி தந்தத் தனம் கச்சில் நகர நற்கனன் என் நங்கள் தையலர்க்கு-யானையினது கோட்டைப்போலும் தனங்கள் கச்சுள்ளேநின்றும் பிதுங்குதற்கு நல்ல கனம் யாதுகாரணத்தால் உண்டாயது எங்களுடைய பெண்ணுக்கு? எ-று. பாங்கியே நீ சொல்லென்பது எஞ்சிநின்றது. [செவிலி தலைவியினது முலையிறுமாப்பைக் கண்டு ஐயுற்றுப் பாங்கியை வினாவல்.] (உஉ)

அலரிநன்ந்தலையாழிகண்டாங்குச்சிகியினிடை
யலரினனந்தநிகரயிலான்செந்திலாயிழையை
யலரினனந்தநினைநிலந்தேர்ந்ததற்கன்றயலா
ரலரினனந்தஞ்சொலற்கிடனெஞ்சழிகின்றதே.

(இ-ள்.) ஆழி நனந்தலை அலரி கண்டாங்கு-சமுத்திரத்தினது நடுவிலே சூரியன் தோன்றினாற்போல,—சிகியினிடை அலர் இனன்-மயில்வாகனத்திலே விளங்குகின்ற தலைவரும்,—அந்தம் நிகர் அயிலான்-அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளது,—செந்தில் ஆயிழை-திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு,—ஐயலர் இனல் நந்த நினை நிலம் தேர்ந்ததற்கு-ஐந்து புஷ்பபாணங்களாலாகிய துன்பங்கெடும்படி உன்னை இந்நாட்டின்கண்ணே தேடியதற்கு,—அன்று அயலார் அலரின் அனந்தம் சொலற்கு

இடமு நெஞ்சு அழிகின்றது-அந்நாளிலே அயலவர்கள் பழிமொழியாக அளவில்லாத வார்த்தைகளைப் பேசுதலுக்கு இடமாக மனம் வருந்துகின்றது. எ-று. [அலரறிவுறுத்தல்.](உரு)

தேயத்தியங்கியலகிறலங்களிற்சென்றடிக
டேயத்தியங்கியலையறிடங்கதிசேர்தலறைந்
தேயத்தியங்கினநித்திலந்தாவெறிசெந்திலடைந்
தேயத்தியங்கிதரித்தான்றனயற்றெரிசிக்கினே.

(இ-ள்.) தேயத்து இயங்கி அலகில்தலங்களில் சென்று அடிகள் தேயத் தியங்கி அலையல் - தேசங்கள்தோறுஞ் சஞ்சரித்து அளவில்லாத க்ஷேத்திரங்களிலே போய்க் கால்கள் தேயும்படி தியங்கி அலையாதே,—கதி சேர்தல் திடம் - மோக்ஷத்தை அடைதல் நிச்சயம்:—அறைந்து அத்தி அங்கு இனம் நித்திலம் எறி செந்தில் அடைந்து-ஆரவாரித்துச் சமுத்திரமானது அவ்விடத்திற் கூட்டமாகிய முத்துக்களைக் கரையிலெறியப்பெற்ற திருச்செந்தூரைச் சேர்ந்து,—ஏய் அத்தி அங்கி தரித்தான் தனயன் தெரிசிக்கின் - அவ்விடத்திலிருக்கின்ற எலும்பையும் அக்கினியையும் தரித்த பரமசிவனுடைய குமாராகிய முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில். எ-று. முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில் மோக்ஷத்தையடைதல் நிச்சயமெனக் கூட்டுக. மூன்றுமடியின் முதலிலிருக்கும் ஏகாரம் அசைநிலை. ()

சிக்கத்தனங்கடிறக்கின்றகன்னியர்சிந்தைகனே
சிக்கத்தனங்களளித்தழிந்தேறசெழிற்செந்திறரி
சிக்கத்தனங்கழலையேத்தநல்கினன்சீர்நிறைகா
சிக்கத்தனங்களகிலேசன்றந்ததிறற்கந்தனே.

(இ-ள்.)சிக்கத் தனங்கள் திறக்கின்ற கன்னியர் சிந்தைகள் நேசிக்க - கண்டவர்கள் தங்களிடத்தில் அகப்படும்படி முலைகளைத் திறவாநின்ற பெண்களுடைய மனம் விரும்பும்பொருட்டு,—தனங்கள் அளித்து அழிந்தேற்கு - திரவியங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கெட்டவனாகிய எனக்கு,—எழிற்செந்தில் தரிசிக்க - அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும்,—தன் அம் கழலை ஏத்த-தம்முடைய அழகிய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும்,—நல்கினன் - அருள்செய்தார்,—சீர் நிறை காசிக் கத்தன் நங்கள் அகிலேசன் தந்த திறற்கந்தன்- சிறப்புப் பொருந்திய காசியில் வீற்றிருக்கும் கருத்தாவாகிய எங்கள் விசுவநாதசுவாமி பெற்ற வலிமையையுடைய கந்தசுவாமியானவர். எ-று. கந்தசுவாமியானவர் எனக்குத் திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும் தம்முடைய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும் அருள்செய்தாரெனக் கூட்டுக. (உரு)

கந்தரங்கானந்தனிற்சென்றடங்கிலென்காசிக்கநே
கந்தரங்கானந்தநண்ணிலென்கன்னியர்கட்டளக
கந்தரங்கானந்தநின்றுடெழிற்செந்திற்கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங்கானந்தநல்கச்சனனங்கடந்திலரே.

(இ-ள்.) கந்தரம் கானந்தனில் சென்று அடங்கில் என்- முழையிலும் காட்டிலும் போய்ப் புலனொடுங்க இருந்ததனாற் பயன் யாது?—காசிக்கு அநேகந்தரம் கால் நந்த நண்ணில் என் - காசிக்கு அநேகமுறை கால்கள் வருந்தும்படி போனதினாற் பயன் யாது?—கன்னியர் கந்தரம் கட்டு அளகம் கான் நந்த நின்று ஆடு எழிற்செந்தில் கண்டு இறைஞ்சி - பெண்

கள் மேகம்போலும் நிறத்தையுடைய கட்டப்பட்ட அளகத்திலே வாசம் மிக நின்று நடிக்கின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசித்து வணங்கி,—கந்தர் அந்த ஆனந்தம் நல்க - முருகக்கடவுள் அவ்விடத்திற் சிவானந்தத்தை அருள,—சனனம் கடந்திலர் - அதனாலே தங்கள் பிறவியை நீங்காதவர்கள். எ-று. சிவானந்தம்போற் கர்மயோகங்கள் பயன்படாவென்பது கருத்து. (உசு)

கடனந்தினாகத்ததளாடையாயெனைக்காக்கனிற்கே
கடனந்திநாணிறத்தாயெனநாரணன்கண்டிறைஞ்செங்
கடனந்திநாதன்றனயனற்செந்திலிற்காரிகையே
கடனந்தினாயகங்காதலர்தேரிற்கலிக்கின்றதே.

(இ-ள்.) கடம் நந்து இல் நாகத்து அதள் ஆடையாய் - மதங் கெடுதலில்லாத யானையினது தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரே,—எனைக் காக்கல் நிற்கே கடன் - அடியேனை இரக்ஷித்தல் உமக்கே கடனாம்,—அந்தி நாண் நிறத்தாய் என - செக்கர்மேகம் நாணத்தக்க செந்நிறத்தையுடையவரே என்று,—நாரணன் கண்டு இறைஞ்சு எங்கள்தம் நந்திநாதன் தனயன் - விஷ்ணுமூர்த்தி தரிசித்து வணங்குகின்ற எங்களுடைய நந்தியென்னும் பெயரைப்பொருந்திய பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளது,—நற்செந்திலில் காரிகையே-நன்மையாகிய திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணே,—கடல் நந்தின் நாயகம் காதலர் தேரில் கலிக்கின்றது-சமுத்திரத்திலே தோன்றிய சங்குகளுடைய நாயகமாகிய வலம்புரி உன்னுடைய தலைவரினது தேரிலே சத்திக்கின்றது. எ-று. [பாங்கி வலம்புரிகேட்டுத் தலைவனது வரவறிவுறுத்தல்.] ()

கணக்காகநாய்கடின்காயநிலையெனக்கண்ணியென்ன
கணக்காகநானலைந்தெய்த்தேனெழிற்செந்திற்கந்தநெற்றிக்
கணக்காகனார்தந்தநின்றனையேயினிக்காதலினாற்
கணக்காகனாநிகர்த்தேயழியங்கத்தின்காதலற்றே.

(இ-ள்.) கணக்காகம் நாய்கள் தின் காயம் நிலையெனக் கண்ணி - கூட்டமாகிய காகங்களும் நாய்களும் உண்கின்ற சரீரத்தை நித்தியமென்று நினைத்து,—என்ன கணக்கு ஆக நான் அலைந்து எய்த்தேன் - என்ன தாற்பரியத்தின்பொருட்டு யான் அலைந்து இளைத்தேன்?—எழிற்செந்தில் கந்த - அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்குங் கந்தசுவாமீ,—நெற்றிக்கண் அக்கு ஆகனார் தந்த நின்றனையே - நெற்றிக்கண்ணையும் எலும்புமணியைத்தரித்த திருமேனியையுமுடைய பரமசிவன் பெற்ற உம்மையே,—இனிக் காதலினால் கணக்கா-இனி விருப்பத்தினாலே தியானிக்கும்பொருட்டு (இடையூறுவராமற்) காத்தருளும்,—கனா நிகர்த்து அழி அங்கத்தின் காதல் அற்று - சொப்பனத்தைப்போன்று அழிகின்ற சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி. எ-று. கண்ண என்றது கண என இடைக்குறைந்து நின்றது. சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி உம்மையே தியானிக்கும்பொருட்டுக் காத்தருளுமெனக் கூட்டுக. (உஅ)

காதலையானின்றனக்காக்கினனினிக்காயந்தந்தே
காதலையானின்றனக்காரணனடிக்கஞ்சங்கணீங்
காதலையானின்றகங்களைந்தேத்தரன்கண்ணியராக்
காதலையானின்றசங்கரன்சேய்செந்திற்காங்கெயனே.

(இ-ள்.) காதலை யான் நின்றனக்கு ஆக்கினன் - விருப்பத்தை நான் உம்மேல் வைத்தேன்;—இனிக் காயம் தந்து காதல்-இனிச் சரீரத்தைப் படைத்துக் கொல்லாதொழியும்.—ஐயான்-சூக்குமரூபியும்,—இன் தனம் காரணன் - இனிமையாகிய அருட்செல்வத்துக்குக் காரணரும்,—அடிக் கஞ்சங்கள் நீங்காது அலையான் நின்று அகம் கரைந்து ஏத்து அரன்-தம்முடைய பாதமாகிய தாமரைமலர்களை நீங்காமல் திருப்பாற்கடலிலே நித்திரைசெய்யும் விஷ்ணுமூர்த்தி முன்னின்று மனம் உருகித் துதிக்கப்பெற்ற சங்காரகர்த்தாவும்,—கண்ணி அராக் காது அலையாநின்ற சங்கரன் சேய் - மாலையாகச் சர்ப்பம் காதுகளிலே அசைகின்ற சுகஞ்செய்பவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரோ,—செந்தில் காங்கெயனே-திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற கங்காபுத்திரரோ. ஏ-று. சனனமரண துக்கங்களைநீக்கி நித்திய பேரின்பமயமாகிய மோக்ஷத்தைத் தந்தருளும் என்பது கருத்து. (உக)

காயங்கலையநலியந்தகனணைகாலஞ்செய்ய
காயங்கலையதளானிலநீரழல்காற்றெழிலா
காயங்கலையனலரிசித்தாயினன்காதலழ
காயங்கலையதிருஞ்செந்திலாயென்கசுன்றனெஞ்சே.

(இ-ள்.) காயம் கலைய நலி அந்தகன் அணை காலம்—சரீரம் நீங்கும்படி வருத்துகின்ற இயமன் வருங்காலத்திலே,— செய்ய காயம் கலை அதளான்- (சாக்கியநாயனாரெறிந்த செங்கல்லாலாகிய)சிவந்த தழும்பையும் கலைமானினது தோலையுமுடையவராகியும்,—நிலம் நீர் அழல் காற்று எழில் ஆகாயம் கலையன் அலரி சித்து ஆயினன்-பிருதிவியும் அப்புவும் தேயுவும்

வாயுவும் அழகையுடைய ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும் ஆன்மாவும் ஆயினவராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய,—காதல் அழகு ஆய் - குமாரராகிய முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி;—அங்கு அலை அதிரும், செந்திலாய் என்க - அவ்விடத்தே சமுத்திரம் ஒலிக்கின்ற திருச்செந்தூரையுடையவரோ என்று சொல்லு;—கன்றல் நெஞ்சே - வருந்தாதொழி என் மனமே. எ-று. என்மனமே இயமன் வருங்காலத்திலே வருந்தாதொழி முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி திருச்செந்தூரையுடையவரே என்று சொல்லு எனக் கூட்டுக. சரீராந்தியத்திலே மனமானது எப்பொருளிலே சிந்தனை வைத்ததோ அப்பொருளே கைகூடும் என்பது சாஸ்திரசித்தம் ஆதலால், இப்படி உணர்த்தியருளினார். எக்காலத்திலும் இடைவிடாமல் வைத்த சிந்தனை எதுவோ அதுவே சரீராந்தியத்திலும் வருவது ஆகையால், முருகக்கடவுளைத் தியானித்தலை எக்காலத்திலும் இடைவிடாது செய்தாலொழியச் சரீராந்தியத்திலே செய்தல் கூடாது எனவும் அதனால் எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டும் எனவும் அறிந்துகொள்க. (கூ0)

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதியுரை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

பழமலையந்தாதி.

காப்பு.

சீரதங்கோட்டுமுனிகேட்டநூற்படிசெங்கரும்பா
லேரதங்கோட்டுவயல்சூழ்முதுகுன்றிறையவனைப்
பூரதங்கோட்டுமலையானைப்பாடப்புரந்தருளும்
பாரதங்கோட்டுநுதியாலெழுதியபண்ணவனே.

திருவருந்தங்கவருங்கல்விமாதுசிறப்புவருங்
கருவருந்தங்கநிலையாதென்றுள்ளங்கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந்தங்கமலைபோலுங்குன்றைப்புராதனனை
யிருவருந்தங்கலையாலிறைஞ்சுமிறைவனையே. (க)

இறைக்குவளையுமிளங்கிளையுமழகென்பவர்சேர்
துறைக்குவளையுமெகிளமும்வாவிக்குத்தூயவிதழ்
நறைக்குவளையுமழகாமுதுகிரிநாதர்க்கின்றிப்
பிறைக்குவளையுமுடல்வந்தவாறென்கொல்பேசுகவே. (௨)

பேசுகவீரவருநாளென்றெல்லைப்பெருங்கடல்சே
ராசுகவீரபழமலைவாணவென்றன்பளைந்து
பூசுகவீரமதிவேணிநீற்றைப்புலவிர்பிறர்
காசுகவீரவனையுகவீர்மெய்க்கதிதருமே. (௩)

கதியிலைவேலைமடவார்க்கியற்றக்கருதுளமே
பொதியிலைவேலையுண்டுற்றோன்றொழும்பழம்பூதரத்தை
நுதியிலைவேலைமகிழ்வீரன்றந்தையைநோக்கிலைநீ
யொதியிலைவேலைவளர்ப்பாய்தருவையொடித்தெறிந்தே. (ச)

ஓடியமருங்குலைக்கொங்கைகள்வாட்டுறுமோடரிக்கட்
டொடியமருங்குலைக்காந்தளங்கைம்மகள்சோரமதன்
கடியமருங்குலைத்தீப்போன்மதியங்சனன்றெழுத
லடியமருங்குலைச்செய்ம்முதுகுன்றர்க்கறைகுவமே. (ரு)

மேருக்குவடுநிகர்தோட்பழமலைமேவுதிருத்
தேருக்குவடுவெசமாடுமாடத்தெருவினிற்போய்
நீருக்குவடுவிழியெழின்மாய்ந்தெதிர்நின்றுநம
தூருக்குவடுவிளைத்தனளேயின்றொழிவறவே. (சு)

ஒழியாக்கவலையொழிவதென்றோசொல்லுழல்புலத்தின்
வழியாக்கவலையிடைப்படுமானின்மயங்கிநின்று
பழியாக்கவலைமனமேபணிந்துபரவிலைவேல்
விழியாக்கவலம்களிறைதாழ்பழவெற்பினையே. (எ)

வெற்றிக்குமாரனையீன்றபழமலைவேந்தனின்னு
முற்றிக்குமாரனைநோக்குங்கொலோவென்பர்மூலைவம்புச்
சொற்றிக்குமாரனைவரூர்மடவாரவன்றொண்முலையோ
டொற்றிக்குமாரனையோன்முனஞ்சேரவுழலுவரோ. (அ)

உழவரைச்சந்தவிளவாளைப்பாய்வயலோங்குகுன்றைக்
கிழவரைச்சந்ததமுநினைவாய்நற்கிளைவளரும்
பழவரைச்சந்தநறுந்தழைவாங்கிப்பரவினடு
ளெழவரைச்சந்தமயிலியல்பூசவுமெண்ணினளே. (கூ)

எண்ணிவருந்தினநொந்தோம்பழமலையெய்திலர்கா
னண்ணிவருந்தினமின்றேயினிக்கதிர்நற்புரவி
மண்ணிவருந்தினமாவாலெழுந்துகள்வந்துடலின்
கண்ணிவருந்தினவான்மதிறேய்க்குங்கடிநகரோ. (க0)

கடிக்கஞ்சமனையுவந்துலகாக்குறுங்காரணனோர்
முடிக்கஞ்சமனைதொறும்பலியேற்றமுதுகிரியான்
மிடிக்கஞ்சமனைவருந்தொழவாழ்வம்விரவுறுமெங்
குடிக்கஞ்சமனைவெருவுதலேயின்றுகொல்வனென்றே. (௧௧)

கொல்லைக்குறவனைவாயனையார்கரிக்கோட்டைவிளை
நெல்லைக்குறவரையாதுகொள்காளத்திநேயனைவான்
றில்லைக்குறவனைநம்முதுகுன்றனைச்சேர்வலென்றா
ரெல்லைக்குறவனைமாத்திரைக்கேநலமீகுவரோ. (௧௨)

ஈகையிலங்கை நவமுளமெங்ஙனமெய்துவமென்
றோகையிலங்கைவடிவேலொடுவருந்தோன்றறங்கை
வாகையிலங்கையரசிறலூன்றியவள்ளன்மழு
மாகையிலங்கைம்முகமுதுகுன்றன்மலர்ப்பதமே. (௧௩)

பதம்பரவைக்குவருந்துபிராற்குப் பசுமயின்மேற்
கதம்பரவைக்குவரச்சுற்றுகட்செவிக்கங்கணற்குச்
சிதம்பரவைக்குமுதுகுன்றவாணற்குச்செல்வமெல்லா
மதம்பரவைக்குநிகர்கரித்தோறலைமாலைகளே. (௧௪)

மாலைக்கலுழனெய்யோனெனத்தாங்கவயங்குமரு
னாலைக்கலுழவொழியெனுமேற்றிவர்நோன்மையனூழ்
பாலைக்கலுழவொருமகற்கீந்தபழமலையான்
மூலைக்கலுழநடம்புரிவானெம்முதற்றெய்வமே. (௧௫)

தெய்வசிகாமணியேமணிகூடலிற்சென்றுவிற்ற
மெய்வசிகாமணிகண்டாபழமலைவித்தகமீ
னெய்வசிகாமணிமாவெனுங்கண்ணியைநெஞ்சகத்து
வைவசிகாமணிநோவாதெனையின்பவாழ்வளித்தே. (௧௬)

வாழமரிக்குமடநெஞ்சமேமென்மலர்ப்பசழி
தாழமரிக்குமதற்காய்ந்ததந்தையுந்தாயுமொரு
வேழமரிக்குமிகவுறவாம்பழவெற்பினயல்
சூழமரிக்குமியல்பையெஞ்ஞான்றுந்துணிந்திலையே. (கள)

துந்துமியும்பரியம்பும்பழமலைசூழ்ந்துளாயீர்
நுந்துமியும்பரியாவினையைவேண்டியுண்ணேம்புலவீர்
சிந்துமியும்பரிவாலுதவார்த்துதிசெய்விர்மல
முந்துமியும்பரிபாகமுண்டோசொல்லுமுங்களுக்கே. (கஅ)

கேட்டுப்புவனங்கொளவுமெண்ணேமெய்க்கிராதனின்முன்
னூட்டுப்புவனம்பயின்மான்றசையுண்டநாதனராப்
பூட்டுப்புவனங்கொளுமெய்ப்பழமலைப்புண்ணியன்றாள்
வேட்டுப்புவனம்பதினான்குநல்கினும்வேண்டலமே. (கக)

வேண்டவடுக்கநினைவதுன்றுண்மலர்வேட்கைமணி
பூண்டவடுக்கணறுநுதலார்மயல்போக்குவது
நீண்டவடுக்கனயமாதிள்முலைநேர்ந்துதவ
மாண்டவடுக்கணிசூர்தோட்பழமலைமன்னவனே. (உ0)

மன்னவமாதவனூடும்பழமலைவாணமணி
யன்னவமாதவனன்மலைக்காற்கலைசந்தம்மதிகண்
டென்னவமாதவனல்லின்வந்தானென்றிரங்கிமதன்
றின்னவமர்தவங்காமேயென்செல்வத்திருந்திழையே. (உக)

திருந்தியவேதம்புகல்பரிசேயறஞ்செய்துடலம்
வருந்தியவேதம்பொருளென்வாழ்பழமாமலையான்
பொருந்தியவேதந்தருநஞ்சுணனெனிற்பூமலர்கா
மருந்தியவேதம்புயமனையாட்கணிமங்கலமே. (உஉ)

ரு

மங்கலமாவிமலைசேர்பழமலைவாணமணிச்
செங்கலமாவிமலர்க்கைக்குருகொடுசெல்கவெமர்க்
கிங்கலமாவிவளைநீயணைந்ததினியுனெதிர்
தங்கலமாவிதரிற்கொடுசேறுமெந்தண்மனைக்கே. (௨௩)

தண்டங்கமண்டலங்கொண்டுபழமலைச்சங்கரதாட்
புண்டங்கமண்டலங்கண்டுசென்றுனுமெய்ப்போதமுறுர்
பண்டங்கமண்டலங்காரமின்னுக்கினன்பாட்டியலைக்
கொண்டங்கமண்டலம்பாழாக்கியவனைக்கூறலரோ. (௨௪)

கூற்றைக்கொடியங்கடப்பானருளெனக்கூய்ப்பரவி
யேற்றைக்கொடியங்கரஞ்சேர்பழமலையீசனணி
நீற்றைக்கொடியங்குளமேவெறுத்திநிறைபெருத்து
மூற்றைக்கொடியங்கினமோடருந்துமுடம்பினையே. (௨௫)

உடற்குவலையந்தகன்கைக்கயிறென்றுணர்ந்துளமே
கடற்குவலையம்புகழ்சீர்முதுகிரிக்கண்ணுதற்கு
மடற்குவலையம்புனைகளத்தாற்குநம்மன்றமர்ந்த
நடற்குவலையம்பணியாமவற்கன்புநண்ணுகவே. (௨௬)

நட்டுவனாயறிகிலன்றண்ணுமைநந்திநின்று
கொட்டுவனாயிரைதேர்கயமுதுகுன்றுடையாய்
தட்டுவனாயகலாதநான்முகன்றாளமுயர்
குட்டுவனாவனைவான்பரவுநின்கூத்தினுக்கே. (௨௭)

கூத்துகந்தம்பலமேவுறுமோர்முதுகுன்றனைநம்
பாத்துகந்தம்பலமாரினுமெள்ளினும்பண்பனைத்தாள்
சாத்துகந்தம்பலமாமறையாற்புகழ்தாணுவைநா
மேத்துகந்தம்பலமார்பொதுமாதனையெள்ளினமே. (௨௮)

எள்ளாதவனையெழும்பாபழமலையென்றிருந்த
கள்ளாதவனைமகவரிந்தாக்கெனக்கட்டுரைத்து
விள்ளாதவனைமகிழ்பரமாவழல்வெண்மதியைத்
தள்ளாதவனைமுடிசூடெம்மாதுதருக்குதற்கே. (உகூ)

தருவினிலையினிமன்னவற்கில்லையித்தண்புனத்தின்
மருவினிலையினிமைக்கூற்றெனக்கந்திவாளநிக
ருருவினிலையினியல்வேற்குகனையுதவியகோன்
கருவினிலையினிகந்தோன்பழமலைக்காரிகையே. (௩0)

காரிகையார்க்குவரும்பொதுவோவல்லகாண்விசும்பிற்
பூரிகையார்க்குமுத்குன்றநாயகன்பொங்குமருள்
வாரிகையார்க்குமருந்தனையான்மலைமன்னவரு
ஞூரிகையார்க்குமெழுவுறழ்தோட்கணறுநுதலே. (௩௧)

நுதலரிக்கும்பருவங்குறையென்றவுணேக்கடையா
முதலரிக்கும்பருமேத்துந்தமிழர்முருந்துபெரு
குதலரிக்கும்பருகற்கருங்காமுதுகுன்றரிலார்
சிதலரிக்கும்பருமமரம்போற்றுயர்தின்பவரோ. (௩௨)

தின்னக்கனியைவிழைகூனிளமந்திதீங்கனியீ
தென்னக்கனியையிரவியிற்பாய்பொழிலீண்டுகுன்றை.
நன்னக்கனியைமதிவேணியனித்தநாம்பயந்த
சின்னக்கனியைவலத்தில்வைத்தால்வருந்தீங்கென்னையே. ()

தீங்குதிரைக்கடனேர்நரர்காடுயர்செய்மலத்திற்
காங்குதிரைக்கூடநாய்க்கிரையென்றிந்தவாசமய
னீங்குதிரைக்கடநன்முதுகுன்றர்க்கந்நிம்பனுக்கு
வாங்குதிரைக்கடனீயவல்லார்க்குவணங்குமினே. (௩௪)

வணங்கக்கரமுமொழியப்பழமலைமன்னுருவா
யிணங்கக்கரமுமிருப்பவைத்தேபுணரோந்திழையார்
பிணங்கக்கரமுஞமலியும்போலவர்பின்றொடர்வீ
ரணங்கக்கரமுதலைபோலுமைப்பற்றுமந்தகனே. (௩௫)

அந்தரங்கங்கைதவரறியாமலமுதருள்சம்
பந்தரங்கங்கைவலிபோள்மின்னுக்கினர்பாடியுனைச்
செந்தரங்கங்கைரவமொண்கமலந்திரைத்துவருஞ்
சுந்தரங்கங்கைவிரும்புமுத்தாறுடைத்தொன்மலையே. (௩௬)

மலங்கலையங்கலைகற்றேன்றனக்கருள்வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலையங்கலைநல்லோர்பரவுங்கழலடியான்
விலங்கலையங்கலைவேலோன்பிதாமுதுவெற்பிடத்திற்
பொலங்கலையங்கலையான்மூடுமீனைப்புதைத்தவனே. (௩௭)

புதைத்துக்கரக்கும்பொருளாளர்வெஞ்சொற்பொருமறலி
கதைத்துக்கரக்குங்குமமுலைபாகன்மெய்க்கண்டடியார்
பதைத்துக்கரக்குஞ்சிறிதாவுருகும்பழமலையான்
வதைத்துக்கரக்குஞ்சரமீர்ந்தவன்றரும்வாழ்விலரோ. (௩௮)

இலங்குமரியுமருள்கோன்முதுவெற்பிடத்தரற்கால்
விலங்குமரியுமுழலவெல்லாமுன்னிவெய்துயிராக்
கலங்குமரியுமிருந்துயர்கூருங்கலுழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்குமரியுமொருவனும்போகுங்கொடுஞ்சுரத்தே. (௩௯)

கொடுவரியானையடர்ந்துறுமாதெனக்கொண்டுயர்தூ
ணெடுவரியானையுறவடிப்போமென்றொருங்குவந்தே
யடுவரியானைநிகர்நமன்றூதரடிமுடிமன்
னடுவரியானைமுதுகுன்றொடேசுநரர்தமையே. (௪௦)

நரகாவலர்மடவார்க்குள்ளுருகிக்கைந்நாவிருப்ப
வரகாவலர்புனைந்துன்றனையேத்திலராய்ந்தறிவா
லுரகாவலரெனவுய்ந்தாரினமுளமுற்றகுன்றைப்
புரகாவலரிலருட்கோயிலாகும்புராந்தகனே. (௪௧)

புரந்தரனஞ்சுபழமலைவாணன்புலவர்தொழுந்
துரந்தரனஞ்சுதலைநாககங்கணன்றெண்டிறுமா
னிரந்தரநஞ்சுதொழுதேத்துதாதர்க்குநேயமொடு
வரந்தரநஞ்சுகளத்துவைத்தானென்பர்மாதவரே. (௪௨)

மாதனைக்கொன்றுவரம்மேனிவைத்தவமாசனத்தை
யீதனைக்கொன்றுசிறுநாணென்றூர்க்குமெழிலுடையாய்
நீதனைக்கொன்றுநலஞ்செயல்வேண்டுநினையிகழும்
வாதனைக்கொன்றுமுதுகுன்றமாநகர்மாசொழித்திதே. (௪௩)

மாசியதிகந்துறந்தார்மகிழ்குன்றைமாநகரோ
காசியதிகங்கொலோவென்பிராயின்க்காசியெனப்
பேசியதிகந்தகன்றிருந்தான்பரன்பேரடலை
பூசியதிகம்பரனீங்கிலானிப்புரியினையே. (௪௪)

புரிசடையாளபழமலைவாணபொருப்பெடுத்த
கரிசடையாளதிகந்தீர்த்தருளக்கடுவயின்ற
பரிசடையாளமுடையாயொழித்தனள்பட்டினையத்
துரிசடையாளதழுக்காமெனுநின்றுகிலினுக்கே. (௪௫)

துகிலங்குருக்குந்துறந்தவளுமிருந்துறக்கநின்று
ளகிலங்குருகுமணிமுடியாபெனுமத்தவனை
முகிலங்குருகும்மடியாய்பரந்தமுதுகிரியாஞ்
சகிலங்குருதலமேத்திறைவாமைத்தடங்கண்ணியே. (௪௬)

தடுக்கமலத்தினெடுங்குதல்போலநின்ருளிலுறு
மொடுக்கமலத்தினிகழ்வால்வளையினமூர்ந்திடச்சேன்
மடுக்கமலத்திலுகள்வயல்சூழ்குன்றைமாநகரோ
யடுக்கமலத்திபுணையலங்காரவருளுகவே. (௪௭)

அருவளைவில்லையுமிழ்மணிநாசமுமத்திகளு
முருவளைவில்லையெனப்பூண்பவளையவ்வும்பர்தொழும்
பொருவளைவில்லையுறுமுதுகுன்றனைப்போந்துமரு
ளொருவளைவில்லைவரிலொற்றிவையெனவுற்றனமே. (௪௮)

உற்கைக்குமாறுபடுமணிநாகமொளித்துலவி
விற்கைக்குமாறுசுமந்தவசீர்முதுவெற்பினின்பா
ணிற்கைக்குமாறுவழுவாநடக்கைக்குநேரிழையார்
சொற்கைக்குமாறுந்தமியேனுக்கென்றுதுணைசெய்வையே. ()

செய்க்குத்தனங்கமலமலர்சீர்தருஞ்செய்யதிரு
மெய்க்குத்தனங்கடரவுவாங்கிதொல்வெற்பிடத்திற்
கைக்குத்தனங்கவொழியினுந்தாடனைக்காய்வதிலேன்
வைக்குத்தனங்களழித்திறையாதிந்தவையகமே. (௫௦)

வைத்துமதிக்குமருங்கிற்கைத்தாயெனமந்தரமத்
துய்த்துமதிக்குமனையின்மையான்மறையோதிமுன்
னெய்த்துமதிக்குமுடிமிசைக்கங்கையையேற்றினையோ
மெய்த்துமதிக்குமணுகவொண்ணுமுதுவெற்பினனே. (௫௧)

வெற்புக்குமையவடிவேலெறிந்தசெவ்வேண்மதவேள்
பொற்புக்குமையவனோடரன்வாழ்முதுபூதரத்தி
ணிற்புக்குமையவளொத்திருந்தாள்குறைவின்றிவளர்
கற்புக்குமையவள்போலுறுங்காதற்கருங்கண்ணியே. (௫௨)

கருந்தடங்கட்குமுதவாய்மயிலெங்கள்கண்களுக்கு
விருந்தடங்கட்குநலமெனப்போந்தவிண்மீன்பொரியு
மருந்தடங்கட்குவளையோடையாகுகவம்புயங்கள்
பெருந்தடங்கட்குமுகமாகுங்குன்றைப்பெருந்தகையே (௫௩)

பெருமுதலைவளையான்போற்றுங்குன்றைப்பெருந்தகையை
யிருமுதலைவளைமூப்படைந்தாண்டவற்கின்மகவைக்
கருமுதலைவளைவாயிற்றந்தானைமுன்கண்டமுது
பொருமுதலைவளைநீத்தனண்மேவினள்பூங்கொடியே. (௫௪)

பூங்குமிழும்படிமுள்ளும்பொருந்திப்புளினர்பொருள்
வாங்குமிழும்படிமோதுமெனல்கொடுமால்விழுங்கி
யாங்குமிழும்படிவந்தவெம்பாலையடைந்தவள்கால்
வேங்குமிழும்படியென்னும்பழமலைவித்தகனே. (௫௫)

வித்துருமத்தைநிகர்வானுயிர்செய்வினையருத்துங்
கத்துருமத்தையிடுதயிர்போலக்கலக்குமதன்
சத்துருமத்தைதவனைமுதுகுன்றிறைதாள்கொடுவா
னத்துருமத்தையிலவாகவெள்ளுவர்நற்றவரோ. (௫௬)

நற்றவராகமறையவராகவிந்நானிலத்தி
லற்றவராகமனமுடையார்க்கன்றியச்சமற
வுற்றவராகமறியாதொளித்தநின்னொண்பதங்கள்
பற்றவராகமலாலயன்போற்றும்பழமலையே. (௫௭)

பழங்கவிகடமகமந்திக்கிபொழிற்பண்டைமறை
முழங்கவிகடவுளர்க்கியுங்குன்றைமுதல்வனைவே
ளழங்கவிகடவிழிதிறந்தானையடிபரவார்
கிழங்கவிகடமறவரிற்றோன்றிக்கெடுவர்களே. (௫௮)

கெடுத்துப்பணியுமுடையும்வெள்காமற்கிழத்திமுலை
வடுத்துப்பணியுமுரம்வேட்டுநின்றனள்வல்லியத [லாங்
ளுடுத்துப்பணியுமரைக்கசைத்தோய்தொண்டருள்ளமெல்
கொடுத்துப்பணியுமலர்த்தாட்டிருமுதுகுன்றத்தனே. (ருகூ)

குன்றுகளுங்களையொவ்வாவெனுமுலைக்குன்றதிர்க்குஞ்
சென்றுகளுங்களையுண்வண்டுமோவில்செழுங்கொன்றைமா
கன்றுகளுங்களைநன்மதிவேணிக்கடவுடனை [ன்
யென்றுகளுங்களையெம்மானைக்குன்றையிறைவனையே. (சூ0)

இறவாதவாநந்தவெள்ளத்தழுத்தியெனையருளாற்
றுறவாதவாநந்தவாள்வதென்றேமெய்த்துறவர்தொழு
மறவாதவாநந்தனஞ்சூழ்முதுகுன்றடைந்தவர்த
முறவாதவாநந்தகோபாலனென்றற்குடையவனே. (சூக)

உடையமடங்கலுதைத்தபொற்பாதவொளிசெய்மழுப்
படையமடங்கன்முகற்காய்ந்தவீரபழமலையாய்
கடையமடங்கல்லொடுபகலுந்தொழுங்கற்றிலமெம்
விடையமடங்கல்வருவதெஞ்ஞான்றுவிளம்புகவே. (சூஉ)

விளங்கவலம்புரிமால்போற்றுநன்முதுவெற்பகஞ்சேர்ந்
துளங்கவலம்புரியாய்மாய்பிறிதொருடம்படையாய்
துளங்கவலம்புரிமென்குழன்மாதர்க்குச்சூழ்ந்துநின்று
களங்கவலம்புரியிவ்வெற்பையேநிலைகைவருமே. (சூங)

வருந்தாதவரைவளைத்திட்டவபவவன்பிணிக்கு
மருந்தாதவரைமருவும்பழமலைவாணவனைப்
பொருந்தாதவரையுயிர்செகுத்துண்ணம்புலிமழுங்கத்
திருந்தாதவரைவரக்கூவுறுததென்சேவல்களே. (சூச)

சேவாலங்காட்டுபொழுதகஞ்சாயச்செலுத்திவரி
மாவாலங்காட்டுமுதுகிரிவாணவவ்வானமுய்ய
வேவாலங்காட்டுமிடற்றாய்நின்சீர்த்திவிரித்துரையா
நாவாலங்காட்டுவிலங்காயினேனிந்தநானிலத்தே. (௬௫)

நிலங்கடந்தானைமகிழ்வானைத்தன்னடிநின்றொடுங்கும்
புலங்கடந்தானைமுதுகுன்றவாணனைப்போற்றிலர்தந்
நலங்கடந்தானைமுழுதுமிழந்தநகரினிற்போ
யிலங்கடந்தானைதுணிசீரையாக்கொண்டிரப்பர்களே. (௬௬)

இரப்பாரிலாரையிலரெளின்வைவரிரந்திடற்றுங்
கரப்பாரிலாரைமுகநோக்குறார்மழுக்கைக்குன்றையா
யுரப்பாரிலாரையுறவாகக்கொள்வர்தம்முள்ளனபோய்
நிரப்பாரிலாரையவிப்பார்தம்மக்களைநீத்திருந்தே. (௬௭)

இருப்புவலியையகன்றுபோன்வல்லியையெண்ணுதலாம்
விருப்புவலியைமுலையாரணங்கினர்விண்ணுறுதல்
பொருப்புவலியையிடத்தில்வைத்தாய்மலர்ப்பூங்கணைசேர்
கருப்புவலியையொழித்தாய்பழமலைக்கண்ணுதலே. (௬௮)

கண்டந்தரிக்கும்விடத்தார்பழமலைக்கண்ணுதலார்
பண்டந்தரிக்குமருங்களித்தார்தம்பழவடியா
ரெண்டந்தரிக்குமரிதாகும்பாதரிருங்கருமா
வெண்டந்தரிக்குமதற்காய்ந்தவரெனுமெல்லியலே. (௬௯)

மெல்லவணங்குநினைவாலெதிர்ந்திடவேனெடுங்க
ணல்லவணங்குவளையுடையோடுநடந்திலைநீ
கொல்லவணங்குமதிசுமந்தேநின்றகொள்கையென்றே
வெல்லவணங்குமலையாய்முதுகிரிவேதியனே. (௭௦)

வேதியவாவிதனக்காவியாகியவித்தகபெண்
பாதியவாவிமலர்த்தேன்பெருகும்பழமலைவாழ்
சோதியவாவிவருவிடைப்பாகநின்றொண்டருறு
நீதியவாவியவரையென்றேசென்றுநேர்குவனே. (எக

நேருமடியர்தமக்குறவாமவர்நேசமறச்
சோருமடியர்தமையணுகாதவர்தம்பியினாற்
சாருமடியர்மணிநிறவண்ணன்றரையிடந்து
தேருமடியர்முதுகுன்றவாணுதற்றீக்கண்ணரே. (எஉ)

கண்டரவந்தனைநேர்ந்தாங்கருகக்களிற்றினைமுன்
கொண்டரவந்தனைவானோர்செயுமுதுகுன்றனொடு
வண்டரவந்தனைநேர்வாளைக்கோலம்மதனனெய்யும்
புண்டரவந்தனைசேர்தியென்றோதுமின்போமின்களே. (எ௩)

போதுமின்மாலைவகைவகையாகவம்பொற்றொடியீ
ரோதுமின்மாலைதரின்வம்மினில்லையென்றோட்டினரேன்
மாதுமின்மாலைவருமுனஞ்சாமென்றுவண்கைமலர்
மோதுமின்மாலைமகிழ்குன்றைவாணர்தம்முன்னடைந்தே. ()

முன்னஞ்சிலம்புசிலையாக்கியநன்முதுகிரியாய்
பொன்னஞ்சிலம்புசிலம்புதலோடையிற்பூஞ்சிறக
ரன்னஞ்சிலம்புநடையிளமானையனங்கனெய்து
தன்னஞ்சிலம்புகுவலையல்லாதுதணந்தனனே. (எரு)

தணந்தவளக்கரிமேனியளாங்கொல்வெண்சங்கினங்கண்
மணந்தவளக்கரினின்றழுமோவல்வாவுயிர்க
ளுணந்தவளக்கரிதாமுதுகுன்றரனோங்கமர
கணந்தவளக்கரியானேத்திறையன்றிக்காப்பிலையே. (எசு)

காப்புக்கரியுந்திருமகணாயகன்காப்பவற்றின்
பூப்புக்கரியுந்தலையுடையானும்பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக்கரியுங்குயிலும்பயில்பொழில்வண்டில்லையான்
மூப்புக்கரியும்புலியுங்கொன்றீர்ந்தமுதுகுன்றனே. (௭௭)

முதுமறையந்தமுறுபொருளோநன்முழுப்பணிக்கு
விதுமறையந்தமுடியாய்புராணம்விளங்கிரண்டோன்
பதுமறையந்தமுதுகுன்றவாணநின்பாதம்வண்ணங்
குதுமறையந்தகனைமார்பிலெம்மைக்குறுகிடினே. (௭௮)

குறுகுமுனிவனையன்றுண்டவிம்முதுகுன்றனுக்கு
மறுகுமுனிவனைசெய்தானுய்வாரெவர்வந்தருளொன்
றறுகுமுனிவனைபோதுமிடார்நமனார்முனிவு
முறுகுமுனிவனையெய்தாரறிவ்றுமூடரினே. (௭௯)

மூடாநமர்திமிரையடைத்தாயலென்முன்னணுகன்
மீடாநமாதிபெருமானுதைக்கினுமெய்ப்புகழைப்
பாடாநமாதியெழுத்தைந்துமோதிப்பழமலைவாழ்
வீடாநமாதியடியாரடியருண்மேவினமே. (௮௦)

மேவத்தகரையிவர்மகவீன்றதொல்வெற்பரச
சேவத்தகரைவொடுபூசித்துன்னைவிண்செல்வமுறும்
பூவத்தகரைநகுவேமெமக்குநின்பொங்கருளா
லோவத்தகரைவகைப்பாசமுந்தம்முரங்குலைந்தே. (௮௧)

குலையாநிலமும்விசும்புந்தொழுமுதுகுன்றமதிக்
கலையாநில்மும்மடியழல்சாபவக்காய்கனலின்
மலையாநிலமுமுடன்கூடவேமெனைவாங்குகழைச்
சிலையாநிலமுமெமதில்லமாய்நின்றுசீறுவனே. (௮௨)

சீறிரையாகமதியுணும்பாம்பணிசெல்வமறை
மாறிரையாகமலிமுதுகுன்றமருவுதற்குச்
சேறிரையாகயிலாசவிலாசசுதேவவென்மின்
றேறிரையாகநிலையென்றுவாழன்மின்றொண்டர்களே. (அங)

தொண்டரைக்கூடல்விழையார்பொழின்மலர்த்தூளுதிர்த்த
விண்டரைக்கூடலறவுறல்போலுந்தொல்வெற்புறுமைக் [ல்
கண்டரைக்கூடலுடையாரைப்போற்றிலர்கற்றறியா
மிண்டரைக்கூடல்வழியேநடத்துபுவீழ்த்துவரே. (அச)

வீழிவலஞ்சுழிதில்லைசிராப்பளிவேதவனங்
காழிவலஞ்சுழியன்மேவுகுன்றைக்கடவுள்விடி
னாழிவலஞ்சுழிவெள்வளையானையன்னகல்விப்
பாழிவலஞ்சுழியுந்தியுள்வாங்குவர்பாவையரே. (அரு)

பாவலருக்குமலிபொருளீந்துகொள்பாட்டினர்க்கு
மேவலருக்குமழுவார்க்குடன்முதுவெற்பினுக்குக்
காவலருக்குமயலாகிநின்றுகலங்குகின்றா
யாவலருக்குவிளைநிலமாயினையாயிழையே. (அசு)

ஆயக்கலையகலுஞ்சீர்முதுகுன்றரசமுனஞ்
சாயக்கலையனிமிர்த்தசெம்மேனியதப்பவில்லா
னேயக்கலைப்புழுக்கூடெனுமுடனேயமெல்லா
மாயக்கலையமலமாயைகன்மங்கள்வந்தருளே. (அஎ)

வந்திக்கநாவினினையேவழுத்தமலர்விழியான்
முந்திக்கனுவிதொலைத்தோய்நினதுமுதுவெற்பையே
சிந்திக்கநாவிமதநாறுமாதரைச்சேருமின்ப
நந்திக்கனுவினொழிவாமென்றுன்னுறநல்குதியே. (அஅ)

நல்குரவேநல்லுரைதான்முதுகுன்றர்நாட்டுனைக்குச்
சொல்குரவேநல்குரவுறுவேலதொடைகள்பல
மல்குரவேனலிதண்விட்டகம்புக்கமானையிந்த
வொல்குரவேனல்விடைக்கொடுபோகலென்றேதிலையே. ()

ஓதித்திருக்குமொழிவதல்லாமலுன்னுண்மைநிலை
சாதித்திருக்குமியல்புதந்தாயிலைதன்மையெல்லாம்
போதித்திருக்குமொழிகுன்றைவாணபொருப்புதவுஞ்
சோதித்திருக்குமரிபாகசுந்தரன்றூயவனே. (௯௦)

தூதுகண்டாலுமதியணிவேணியர்துன்னிவந்தென்
காதுகண்டாலுமுடன்மூக்கின்பெய்தநல்காரொனவெம்
மாதுகண்டாலுமுவக்கப்படுமொழிவந்தனள்கார்ப்
போதுகண்டாலுமயில்வாழ்பொழிற்பழம்பூதரனே. (௯௧)

பூதரநன்றுசிலைக்கென்றுகொள்ளும்புராந்தகனார்
சீதரனன்றுபொழிலெனுங்குன்றைத்திருநகரார்
காதரனன்றும்விழிபெறுமாறுடைக்கண்ணுதலார்
மாதரனன்றுவருமதிக்கோய்தலைமாற்றிலரோ. (௯௨)

மாற்குச்சிவந்தமலர்த்தாண்முதுகிரிவாணன்மறை
நூற்குச்சிவந்தவிராப்பொருளென்பவர்நோக்குளன்வேள்
கோற்குச்சிவந்தவிறலாளனின்னுங்குறுகிலனிம்
மேற்குச்சிவந்ததறியேனிவட்குவிளைவதுவே. (௯௩)

விளையவளையுமணிநெல்வயன்முதுவெற்பிறைவ
னளையவளையுமுறவுடையான்வ்வனங்கசிலை
வளையவளையுமுடையுந்துறந்துவருந்துறுமிவ்
விளையவளையுமொருபுடைசாரவிருத்தில்னே. (௯௪)

இருத்தவிருப்பதிடத்திலல்லாமலிருப்பலென
நிருத்தவிருப்பமுதுகுன்றவாணனைநீவலியுஞ்
செருத்தவிருப்பவுததியையாருணச்சிந்தைசெய்வர்
திருத்தவிருப்பவலையாவர்மெல்லுவர்தேமொழியே. (௯௫)

தேவியுமானும்விளையாடிடமுடைச்செங்கணுத
லாவியுமானும்வருஞ்சீர்முதுகுன்றணிவிழவைக்
காவியுமானும்விழியாய்கண்டெய்தெனக்கண்மறுகி
னேவியுமானும்மகட்கிடர்நீர்செய்திரோழையரோ. (௯௬)

ஏடலையாறுகிழித்தெதிரோறவிண்ணேறுபுகழ்க்
கூடலையாறுபுலியூர்மகிழ்முதுகுன்றர்பெற்ற
வேடலையாறுமுயிர்த்தெடுத்தேந்துமென்கைகொடுத்
தூடலையாறுவருகவென்பார்நல்லுமைதினையே. (௯௭)

உமையிடப்பாகனலங்கூர்முதுகுன்றுடையனராச்
சுமையிடப்பாகவரிதேடடியுறத்தூமலர்க
டமையிடப்பாகமருவுவரோலவர்தங்களைப்பா
ரமையிடப்பாகனணுகானுதைநினைந்தஞ்சுவனே. (௯௮)

அஞ்சுவணத்தைவரன்முறையோதவரக்கெறிந்த
பஞ்சுவணத்தைமருவுமென்றுளுமைபாகமொடு
செஞ்சுவணத்தையனையநின்கோலமென்சிந்தையுற
விஞ்சுவணத்தைமகிழ்குன்றைவாணவிரும்புவனே. (௯௯)

விருத்தாசலாசங்கராமலைமாதுவிழிகளிக்கு
நிருத்தாசலசந்திரன்போலுடம்பிலிடநின்றவர்தங்
கருத்தாசலசம்பவமிலர்க்காண்டறங்காட்டியசொற்
றிருத்தாசலசந்தமியேன்றலைச்குன்றிருவடியே. (௧00)

பழமலையந்தாதி முற்றிற்று.

உ

பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

———:o:———

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினள் வெற்றனா யாகியந்தோ
விங்குற் றனையென வெம்பெரு மானிவ் விருநிலத்திற்
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே. ()

குன்று முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
றன்று மரைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து
நன்றுக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுநுதலா
யென்று னிரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே. (௨)

இப்பாத் திரந்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யேடாவெனத் தாழ்குழலாள்
செப்பார் பணைமுலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தியிட்டா
யெப்பாத் திரத்திலு மிட்டறி யாய்கொன்முன் னென்றனரோ.

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
யோட்டினை நீதொட லாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுவைகோல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரோ. (௪)

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்
கீண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றி
னீண்ட வுகிருற்றத் தாதனை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே. (௫)

வானோர் தொழுநின் பலிப்பாத் திரத்தை வணைந்ததுநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையியம்ப
நானோ வொருசிற் றிடைச்சியென் றுளங் நறுநுதலே. (சு)

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தி
லங்கையி லைய மொடுவண்டு வீழநல் கையவென
வெங்கையில் வந்த தெமதாக வேவழக் கென்றுசெட்டி
மங்கையர் தங்கட் கிருங்கூ டலிலிட் வைத்தனரே. (எ)

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் நேடியுங்க
ளூருக்குட் பிச்சையென் றுற்றேமுண் டாயி னுரைமினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே. (அ)

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேமுது குன்றர்வரச்
சழங்கு முலைமுதி யாளோர்ன் பலியெனத் தம்மனையில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
விழுங்குமனம்பகற்போதுகொள்வாயென்று வேண்டினளே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சிவ தயாபரனும்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனித
னற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

முற்றுப்பெற்றது.

விருத்தகிரி
பெரியநாயகியம்மை
நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முக்கணுண் டகை நின தெழில்கூர், முகம்புலர் தலைக்கண் டெல்வளைந் தடியின் முனைப்பிறைக் கோடுகொண் டெழுது, விழுமணி யரவ நுழை சடா டவியின் விண்ணதித் தண்புனல் விடுப்ப, விழைவொடு குளிர்ந்து முகமலர் தலிஞன் மென்கொடி யெனநினை யுணர்ந்தேன், செழுமணி நீல மழைமுகி றவழுஞ் சிலம்பெனும் புற்றினின் றார்ந்து, திரைபொரு கடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்துத் தினமணி யெனப்படுஞ் செங்கேழ், கெழுமணி யுமிழ்ந்து பேரிருடுரந்து கிடக்குமெய்ம் முடக்குமா சுணமாய்க், கிளர்மணி முத்த நதியுண்ட விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௧)

விழைவொடு நினக்கு மாதுலன் மாமி வெற்புவேண் டெருதுதன் மருகன், மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்தல் வெறுத்திடா திளமைநா டாது, பழமலை தனக்குச் சாதியொப் பெனவே பார்த்துனைக் கொடுத்ததுன் றந்தைப், பனிமலை யென்றோ தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக ளென்றோ, கழைவரை முன்ன ரூன்றுபு நடந்து கடிதுபள் ளங்களின் வீழ்ந்து, கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற் வளைந்துருத் திரைந்து, கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக் கீர்த்திமூ வுலகினும் போர்ப்பக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௨)

காமமென் கின்ற கதுவுவெந் தீயுங் கடுஞ்சின மெனப்படு
புலியுங்,களிப்பெனுஞ் சிறுகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறை
யடிக் களிநல்யா னையுமே, தாமிகு மெனது மனமெனும் வ
னத்திற் றனிவரல் வெருவினே யாயிற்,றழலினின் முடிப் புலி
கரி யுரிபோர்த் தடுத்தவாண் டுணையொடும் வருவா, யீமவெ
ள் ளெலும்பங் கிடப்படு மெனத்தா னெலும்பணி கடவுண்
மா நதியா, யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டுமெய் வெளுப்ப
வினைதபு கங்கையை யிகழ்ந்து, கீழ்மைசொல் கின்ற தொன்
றுமின் முயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக், கிளர்ம
ணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.(ரு)

சுட்டுதற் கரிய நின்னைமெய்ஞ் ஞான சொரூபியென் றரு
மறை யனைத்துஞ்,சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் குணர்ந்
தேன் சுரந்தநின் திருமுலைச் செழும்பால், வட்டிலிற் கொச்
சைப் பிள்ளைமுன் னுண்டு வண்புகழ் ஞானசம் பந்த, வள்ள
லென் றிடப்பேர் பெற்றரன் மொழிபோன் மையறீர் செய்
யுள்செய் தமையா, லெட்டிநற் றிகிரி பறித்தெறிந் துரற்கா
லியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை, யெறிந்துசங் கதிர்த்துக்
கொடுமர முறித்திட் டெதிர்ந்திடார் தலைமவிடுத் தோடிக், கி
ட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக் கிளைப்பெரு வெள்ள
மொத் தெழுந்து, கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரிய
மர் பெரியநா யகியே. (சு)

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுசுழி
மேடுக ணிரவி, யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கினுற் பூசி யு
யர்தரு மனமெனப் படுமோர், பள்ளிமென் றவிசி லிருத்தி
நின் பதியைப் பழுதில்யா னெனப்படு நெல்லைப், பழமல மா

யைத் தவிடுமி போக்கிப் பாகஞ்செய் தென்றருத் திடுவாய், துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையு ளாயர் குழல்வெண் ணெய்க்குட முருட்டித், துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற் படப்போய்த் தோய்ந்துநின் முடிளங் கயற்கட், கிள்ளைமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணனு டுதல்போற், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (ரு)

நாடினு ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாயு, நம்பனு நீயு மல்லிர்நும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையுளீர் நீவிர், பாடியா ரணஞ்சொ லீண்டுமாய் வந்தாம் பரிந்துநீ மடிமிசைக் கிடத்திப், பழமலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பகர்ந்தருள் செயப்பெறுஞ் செயலா, லோடியோர் காக மேறுப் கவிழ்த்த வொருசிறு கரகநீர் தானு, மொருவனோர் செவியால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக், கேடிலா னந்த வுருவமா யுனையொக் கின்றன வோவென வதிர்த்துக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (சா)

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந், தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெருவித் தான்வள ராமதி யமும்வாழ், மின்னவிர் சடையான் றனைநினை யன்றி மேவுவா னவனைநெஞ் சுன்னல், விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றே,மன்னவர் மனிதர் சந்திரன் பரிதி மகபதி மலரயன் மறலி, வானவர் வசுக்கள் சித்தர்கிம் புருடர் மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர், கின்னர ருரகர் மூழ்குபே ரரவங் கேட்டொரு மு

ராரிபாய் சுருட்டக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரி யமர் பெரியநா யகியே. (எ)

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப் பாவி யேன் மனத்தினும் வலிய, பன்மணி குயின்ற செம்பொனம் மியினின் பதமலர் வைத்தக லாம, விடத்தினி லுனைவைத் தரு ளுதன் முன்னே வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா, னிளம்பி றை சூடு மிறையவன் பின்ன ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவா ன், கொடுத்தெனி விடுபொன் புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழமலை யன்று, கொடுத்தது நானே கொடுத்தன னென்னிற் குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங், கிடைத்திட வொருகண் டருமெனக் கிதுசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னச், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (அ)

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும் பயந்ததன் னரு மருந் தன்ன, பாலனைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக மொன்றுளங் கொண்டு, தொண்டர்தம் மனையிற் செ ல்வனென் றெழுநின் சுதனழப் பொருதுநின் முலைப்பால், சு ரந்தமு தூட்டி மன்னனீ யாவாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்தி லை யென்னே, வண்டார்தங் கங்கை யன்னமங் கதன்க ணுடல தன்னைவந் தடையா, வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்கையை யிகழ்ந்து, கெண்டையொண் வா ளை யுடனெழக் குதிப்பக் கிளைவளைக் கமுகின்மேற் றவழக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (கூ)

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிளவம் புலியினைச் சிறப்புலி யொடுகோட், புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலியனி மலையிள மானைப், பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனுற் பயமறச் சாதிக டனது, பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறிந்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே, சுரிகுழற் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்த் துடியிடைச் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத், துணைவிழுற் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணியான், கிரிமகட் கடுத்த கறைமிடற் றிறைவன் கிளக்குமேற் புகழெனத் தோன்றிச், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (கo)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.

இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற் றுனைப்பலி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே(க)

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துசொடுஞ்
சித்தர்க் ககலுநின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்குமெண்ணி மதியுடையேனென்பன்வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண நூலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே()

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல் லிசைப்பு லவர், மழைபொறுத் தார்புனன் முக்காற் பொறுக்கும் வழ க்கதுண்டே, யுழைபொறுத் தார்கல் லியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு, பிழைபொறுத் தாய்நன்று காண்குன்றை வா ழும் பெரியம்மையே. (ரு)
கையன்று தாமரை கண்ணன் றிளமென் கயலெனவே, பொ ய்யன்றுகங்கையைநீரொன்றுசாதிப்பர்போர்விடையார்,மெய் யென்றுநீகொண்டிரோலறலாயினென்மென்கையிடைப், பெ ய்யென்றுபின்னை யறிவாய்தென் குன்றைப்பெரியம்மையே.
பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கன்
முன்வாங்கு மெந்தையின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.
கடிநறு மென்றரு மீதிருப் பானெனக் கங்கையென்பாண்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள் வேனின் முதிர்விலத
னடியடை வானெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (சு)
நின்போ லிலரரு ளாளரொன் றேசொல நின்கொழுந
னென்போ ருருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வலென்றே
யன்போர் சிறிது மிலனாகப் போக வதற்கிசைந்து
பின்போய்விடாதுகண்டாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே.
செச்சை மலர்புரை வானோடு மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை தோறும் படர்ந்திரக்கும்[மையே.
பிச்சை யொழிகென் றொருவார்த்தை சொல்லெம் பெரியம்

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
யோதிற் பிறரென வச்ச முறாம லுயிர்களெல்லா
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின வாதலி னீகொள்கற்புப்
பேதிப்பதன்றுகண்டாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே (கூ)

நின்னைய நாயக னென்றிருப் பாய்நினை நீத்தகன்று, தன்னேரில் பூவணத் தேயன்று போய்ச்செய்த தன்மையெலாஞ், சொன்னே னலேனினி நின்னோ டொளிப்பதென் சொல்லுவன்யான், பின்னே தெனக்குத் தருவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே. (க0)

நற்றவத் துன்னைப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க்கென்னமுலைவிலைகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கக)

கற்றா ரறிகுவர் மக்கட்பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்றா னொருபெண் ணொழித்ததென் பாரொடு தொல்லுலகி
னற்றாண் மகற்பெறு கென்றாசி சொல்பவர் காணவுனைப்
பெற்றாள் மலையரை யன்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.()

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துழைக் கன்றொடுமோ
ரரிய முடியம் புலியோடு மேவினை யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினா லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது குன்றைப் பெரியம்மையே. ()

தண்ணா ரிதழி புனைவான் விழியிணை தம்மனைகள்
பண்ணா வழிக்குமென் றோநின் றிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ணா யினளுனக் கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணாரமுதனையாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (கச)

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்கென் றன்னைவந்து
மெள்ளத் தொழவுந் திருமுலைப் பான்மெல் விரனுதியாற்
றெள்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன்[யே
பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கும் பால்கொடுத் தாலென் பெரியம்மை

ஆறுத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியி
லேறும லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க ளீசற்கொரு
கூறுகி யண்ட முதலா யிளமை குலவுதவப்
பேறுகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும்பெரியம்மையே.(கசு)

நனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் றருமிரு நாழிநெ ல்லால், வினைமாட்சி கொண்டுயி ரொல்லா மளித்தருண் மேன் மையினுன், மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மா ட்சியன்றிப், பினைமாட்சி யார்க்குண் டுலகின்ற குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஎ)

நெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய நின்பதிமேற் [த
கொடிய வநங்கன் சிலைபோ யெடுத்துமுன் கொண்டெதிர்ந்
வொடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுநடுப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிது குன்றைப்பெரியம்மையே.(கஅ)

பண்டரு வீணை யொடுபாட வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டமு மாறு மதிநிரை போலக் கவின்கனியும்
வெண்டலை மாலை கிடந்தொளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ()

முற்றிற்று.

உ

நன்னெறி.

காப்பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர் - துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழ்வோ
நாவிற் குதவு நயந்து. (க)

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க - வீசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு. (உ)

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றாங்கொள்க - தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து. (௩)

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறாம் - பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு. (௪)

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலு
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும் - பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம். (௫)

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே - யோதுகலை
யெண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்கருண்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். (௬)

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னு
மடலே றனையசெருக் காழ்த்தி - விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும். (௭)

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க - வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு. (௮)

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற் - பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து. (௯)

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர் - திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகி
னிறையிருளை நீக்குமே னின்று. (௧௦)

பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாம் - துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றூணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றரும்பு. (௧௧)

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றானே புதுமை - திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு. (௧௨)

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் - சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர். (௧௩)

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்த - லிலையா
லிரைக்கும்வண் டேமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு. (௧௪)

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யு - நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூ றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு. (௧௫)

தம்மையுந் தங்க டலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் - தம்மி
னிழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல். (௧௬)

எந்தைநல் கூர்ந்தா லிரப்பார்க்கீ தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ - பைந்தொடீ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி. (௧௭)

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே - பொன்செ
யதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல். (௧௮)

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
யல்லோர் வரவா னழுங்குவார் - வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர. (௧௯)

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க - தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண். (௨0)

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்து
மெழுத்தறிவார்க் காணி னிலையா - மெழுத்தறிவா
ராயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை. (௨௧)

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க - நீக்கு
பவரா ரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு. (௨௨)

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்ற
றிகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்ப - நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகா
லெறும்பூரக் சற்குழியு மே. (௨௩)

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே - வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றே
காக்கை விரும்புங் கனி. (௨௪)

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணாரே - வில்லார்
கணையிற் பொலியுஞ் சருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள். (௨௫)

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு. (௨௬)

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வ - ரம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று. (௨௭)

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர் - நனிவிளைவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை. (௨௮)

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோ
ரடுக்கு மொருகோடி யாக - நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான். (௨௯)

கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்மு
னுள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே - வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க ணென்செய்வார் பேசு. (௩௦)

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார் - நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது. (௩௧)

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றான். (௩௨)

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரோ - தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல். (௩௩)

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு. (௩௪)

கற்ற வறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கண்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே - வெற்றிநெடு
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம். (௩௫)

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோ - ரொக்காலு
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய். (ருசு)

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழுந் - தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து. (ருஎ)

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகு
மல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே - நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம். (ருஅ)

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
யுற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே - பொற்றொடீ
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
வன்றே மணமுடைய தாம். (ருகூ)

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றெவ்வார் - மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணொக்குமோ காண். (சo)

நன்னெறி முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

பிரசித்தபத்திரம்.

:o:

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், வேலையசுவாமிகள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் என்னும் மூவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட (௪௩) பிரபந்தங்களுக்குள், திருவெங்கையலங்காரம், க்ஷேத்திரவெண்பா, சிவநாமமகிமை, யேசுமத நிராகரணம், பழமலைநாதர் கொச்சகக்கலிப்பா, அதிசயப்பத்து, வேலையசுவாமிகள் கைத்தலமாலை, மயிலத்து இரட்டைமணிமாலை, பாரிசாதலீலை, குகைநமச்சிவாயலீலை, வீரசிங்காதனபுராணம் என்னும் பதினொன்றும் அகப்படவேயில்லை: மற்றைப் பிரபந்தங்கள் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன: இவற்றுள், திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, சிவப்பிரகாசவிகாசம், சதமணிமாலை, தருக்கபரிபாஷை, மயிலத்துலா, இஷ்டலிங்கவகவல் என்னும் ஏழு பிரபந்தங்களுக்குமாத்திரம் இன்னும் இரண்டுமூன்று பிரதிகள் வேண்டியிருக்கின்றன: ஆதலின், இப்பிரபந்தங்களில் ஏதேனும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவர்கள் அனுப்புவார்களாயின் மிகவும் பேருபகாரமாகும். இதுவிஷயத்தில் புகழ்புண்ணியங்களையேயன்றிப் பொருளைவிரும்பினும் இயன்றவளவு உபகரிக்கலாம். இங்ஙனம்,

சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டை தம்புசெட்டியார்வீதியில் மேலண்டைவாடை 130-வது நெம்பர் வீடு

☞ கா - ஞானசுந்தரஐயர்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪௩	௧௬	யுடைவர்	யுடையவர்
௭௭	௪௫	கோல்	கொல்